

ANKETA O KULTURI I REFORMI
TVORNICA TRAŽI TOPIONIČARE
KVALITETNE PROMJENE U BANKARSKOM RADU
UKINUTI KAMPAŃSKI BRZOPLETOST
O POČUJTE DOLAZAK NAŠ
NOVO PRIVREĐIVANJE KOD NAS
FRIVATNO UGOSTITELJSTVO DA, ALI KAKO?
STAGNIRA LI TURIZAM U ROGOZNICI?
ZAINTERESIRANI ILI NE?
OČEVICI O UNSKOJ NESREĆI
KK „SIBENIK“ PETI U HRVATSKOJ
O NEDJELJNOJ UTAKMICI

Sibenkiši

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

Šume treba prepustiti stručnjacima

O šumama na području grada Šibenika brine se Šumsko gospodarstvo, ali ono ne upravlja svim šumskim površinama na šibenskom terenu.

Turizam je jedan od elemenata koji pridonose da se fundus šume ostecuje pa smanjuje. Auto kampovi se podižu u šumama, vikend-kućice se grade u šumama, odmarališta i privatne kuće za stanovanje također. Šume služe i kao masovna izletišta i kao mesta za »dvlačište« kampiranja. Tako je u jeku turističke sezone, a to se i kasnije primjećuje, šuma podložena jednom načinu eksploraciji. Zato ima mišljenja da bi turizam, kad već koristi šume, bio dužan da u njih nešto i ulaze. Ne radi se tu o velikim sredstvima; možda o svega nekoliko milijuna dinara godišnje, što bi bilo dovoljno za one najosnovnije zahvate: čišćenje šuma i izvjesno polmađivanje. Tu bi trebalo naći neki modus, makar i na račun sredstava od beravšnica takse, i sl. Jer ovako šume iz godine u godinu sve više propadaju.

Da bi se u tome bar nešto krenulo, Šumsko gospodarstvo upravo provodi na području grada jednu svoju akciju oko zamagljivanja šume insekticidom, kako bi se uništile gusjenice. U tu su svrhu nabavljeni specijalni reaktivni aparati pomoću kojih se sada na Šubićevcu zamagljuje površina od oko 150 do 200 hektara (s predjelima Kamenar i Rokić). U toj akciji, prvoj takve vrste u Šibeniku, utrošit će se oko 150 tisuća dinara. Time će se osobito sačuvati fundus šume na Šubićevcu, stare oko 70 godina, a koja predstavlja važno rekreativno područje grada. Na tom će se području urediti i jedno manje umjetno jezero, a nabaviti će se i još nešto divljači. Sve to samo zato da Šubićevac postane veliki lijepi park.

J. Čelar

Intenzivnije pošumljavanje

Plantažu topola otpočelo se podizati dvije godine u predjelu prije »Međulujce« i do sad je obradeno površina od 7 hektara. Slijedećih godina plantaža će se proširiti na još 8 hektara zemljišta. Ovaj objekt se podiže na narušenom poljoprivrednom zemljištu i na njemu su primijenjene sve agrotehničke mjeru, pa se stoga očekuju povoljni prinosi. Opleđnja će trajati 12 godina, pa će se prema začrtanom programu proizvesti 66 kubičnih metara trupaca za šibice, 52 kubična metra trupaca za piljevine, 156 prostornih metara celiuloznog drveta i 126 prostornih metara crgrevnog drva po jednom hektaru. U blizini plantaže postoji i rasadnik topola koji zahteva površinu od 2100 kvadratnih metara. Na ovom području Šumsko gospodarstvo podiglo je 40 hektara intenzivne kulture alepskog bora.

Ovu akciju Šumsko gospodarstvo provodi svake godine uz minimalne troškove koristeći prirodne uvjete i svojstva alepskog bora koji se na ovom području obilno prirodno polmađuje, tako da se pošumljavanje vrši sjetom sjemensa bez prethodne obrade tla. Uspjeh je više nego zadovoljavajući. Od 1959. godine novamodo podignuto je na taj način borovih kultura na površini od 180 hektara.

Pošumljavanje novim borovim kulturama obavlja se i na drugim područjima. Mlada dobrova šuma zasadenja je na Oštarići nedaleko Grebaštice, zatim kod Pirovca, Perkovića i Stankovaca. U posljednjih šest godina Šumsko gospodarstvo je polmoljastom smilicom i zvinčadiglo novih borovih šuma na kom, koja je na pojedinim mjestima prostoru od 300 hektara. (jj)

Karakteristike ulaganja

U investicionoj politici i potrošnji u 1965. godini u odnosu na prošlu godinu ima stanovitih specifičnosti, kako u odnosu na sumu sredstava namijenjenih privredi, tako i u odnosu na pojedine grane. Privredna reforma će možda do kraja godine tu i tamo još unijeti pojedine korekcije, ali će uglavnom sve ostati onako kako je bilo predviđeno društvenim planom za ovu godinu. Osnovna karakteristika investicione politike i potrošnje u ovoj godini jeste smanjenje ulaganja u privredne djelatnosti. Dok je u 1964. godini privredni utrošak 7.008 milijuna dinara, ove godine se taj iznos smanjio za 14,2 posto. Ukupna ulaganja, računajući i neprivredne investicije, smanjila su se za oko 10,2 posto, dok se same neprivredne investicije kreću na nivoju od prethodne godine, sa tendencijom blagoj porasta. Dok su te investicije u 1964. godini iznosile 1.946 milijuna dinara, ove godine one iznose 2.090 milijuna. To s.gurno nije adekvatno potrebama, ali je karakteristično da one ipak nisu zabilježile pad. Valja naglasiti da ulaganja u neprivredne djelatnosti ovdje obuhvaćaju stambenu komunalnu djelatnost, državnu i privatnu sektor, te kulturu, socijalno i zdravstvo. Pri tome još nema većih kolebanja u izvorima finansiranja tih djelatnosti. I u proteklom i u ovoj godini najviše je nosila stambena izgradnja i u njoj je opet najviše uloženo lokalnih sredstava općine i Komunalne banke.

U ulaganjima u osnovne fondove privrede ima nekih značajnih karakteristika u pojedinim granama, kad se usporedi sredstva utrošena u 1964. godini i ona namijenjena u ovoj godini. Tako, na primjer, u financiranju osam privrednih grana i komunalne djelatnosti u ovoj godini četiri grane bilježe stanoviti porast u namijenjenim sredstvima, mada su ukupna sredstva smanjena. Najuočljiviji je porast kod ugostiteljstva i turizma, gdje će se do kraja godine utrošiti 626 milijuna dinara, prema 434 u prethodnoj godini. No, ovdje se ne radi toliko o izgradnji ovih objekata, koliko o dovršenju onih već prije započetih, te o izgradnji odmarališta i kompletiranju drugih turističkih punktova. Ulaganja u poljoprivredu također premašuju ona iz prethodne godine: 105 milijuna, prema 86 u 1964. godini. Porast u investicijama još bilježi građevinarstvo i zanatstvo. Najuočljiviji pad bilježi se kod saobraćaja, iako su i ova sredstva poznačena i iznose dvije milijarde 456 milijuna dinara. Sama industrija bilježi neznatan pad ulaganja u osnovne fondove (od dvije milijarde 247 milijuna u prethodnoj godini na dvije milijarde i 44 milijuna u ovoj godini). Najveći dio toga iznosa otpada na neophodne rekonstrukcije u tvornicama lakačih metalova »Boris Kidrič« i »Tvorница elektro i ferolegura«.

Raspored lokalnih sredstava (općine, Komunalne banke i ostalo) ove je godine još nešto rigorozniji u finansiranju privrednih grana. Tako su npr. u prethodnoj godini ta sredstva iznosila 433 milijuna dinara (dok su privredne organizacije uložile više od tri milijarde). Ove su godine općine i Komunalne banke stavili na raspolaženje privredi 230 milijuna dinara, dok sama sredstva privrednih organizacija iznose 2 milijarde 510 milijuna. I u pojedinim granama smanjena su sredstva općine i Komunalne banke, dok samo u nekim ona ipak bilježe blagi porast od svega nekoliko milijuna dinara. U komunalnu djelatnost uložiti će ove godine privredne organizacije 174 milijuna dinara, dok će se svega 48 milijuna dinara dati iz sredstava općine i Komunalne banke.

Izvanredni sastanci SK

Od prethodne nedjelje u drniškoj se općini održavaju izvanredni sastanci osnovnih organizacija Saveza komunita.

Na sastancima se biraju delegati za izvanrednu općinsku konferenciju i predlažu članovi za novi Općinski komitet. Referati su posvećeni angažirajuju komunitu na provođenju u život novih privrednih mjeru i prevazilaženju nezdravih pojava koje su u proteklom razdoblju paralizirale svaku aktivnost osnovnih organizacija SK. Doneseni programi rada obavezuju

munalne banke. U prethodnoj godini ona su, međutim, iznosila 121 milijun dinara. Možda se na ovom podatku nazire i budžetska situacija općine, koja suprotno vladajućem mišljenju nije karakteristična samo za Šibenik. Općina Split npr. iscrpila je i posljednji dinar predviđen za uređenje i popravak ulica i gradskih saobraćajnica.

Prema podacima Službe društvenog knjigovodstva ukupan utrošak za investicije privrednih organizacija iznosi je iz vlastitih sredstava za prvi kvartal ove godine 430,8 milijuna dinara, dok je u istom periodu prethodne godine ukupno ulaganje istih nosilaca iznosilo 427,2 milijuna dinara. Prema tome utrošak se kreće na novu prošlu godinu. Treba napomenuti da se ovdje radi o ukupnim ulaganjima, dakle o investicijama u osnovna sredstva privrede i u društveni standard. Kad se ovo raščlaniti, proizlazi da od ukupne mase otpada 204 milijuna dinara u osnovna sredstva privrede, a 226,8 milijuna na utrošak u društveni standard. U odnosu na prethodu godinu investicije u osnovna sredstva privrede smanjene su za oko 40 posto, dok u društvenom standardu bilježe znatan porast.

J. Č.

Proradila automatska telefonska centrala u Kninu

Kninska pošta je 1. listopada pustila u rad automatsku telefonsku centralu tipa Krozban, koju je proizvela zagrebačka tvornica »Nikola Tesla«. Time je automatska mrežna grupa Šibenik proširena i na područje Kninu. Sredstva za investiciju i modernizaciju telefonskog saobraćaja u centru kninske komune osiguralo je Poduzeće PTT saobraćaja Šibenik, u čijem sastavu djeluju pogoni kninske pošte. Isto tako, program realizacije ovog objekta izvjesnim svojim učešćem podmogla je i općina Knin.

Nova centrala, kapaciteta 400 priključaka, može se proširiti i na veći broj kad se za to ukaže potreba.

Od 1. listopada, kad je puštena u rad automatska telefonska centrala u Kninu, prestala je radom stara ručna centrala, koja je bila vrlo malog kapaciteta, a zajedno s njom izbačena su na gradskom području iz »stroja« svi dosadašnji indiktorski telefoni.

U periodu koji je prethodio instaliranju nove centrali izvršenih su zamašni radovi na kabliranju linija u raznim dijelovima grada, potrebna rekonstrukcija gradskih telefonske mreže, kao i prilagođavanje kućnih instalacija za uvođenje automatskih telefonskih aparata. Na montaži nove centrale i izvođenju drugih radova istakli su se vođa radova Ante Lazarević, kabel - monter Franjo Bušić, uz ostale članove grupe montera Poduzeće PTT saobraćaja Šibenik i pošte Knin. Sada preplatnici na području grada sami biraju koga žele, a u blizini perspektivi, kad se ugrade ostali uređaji, iz Knina će biti moguće automatsko biranje i u međugradskom telefonskom saobraćaju. (AM)

komuniste na veće društveno angažiranje i potpunije ideološko uzdržanje. (c)

PLENUM OPĆINSKOG KOMITETA SK

U utorak, 5. listopada, održan je plenum Općinskog komiteta SK Šibenik na kojem se, pored ostalog, biralo i novoga političkog sekretara Općinskog komiteta SK Šibenik. Za novog političkog sekretara izabran je drugi Čedo Polak, direktor »Palaka«. Dosadašnji politički sekretar Općinskog komiteta SK drugi Paško Periša odlazi na novu dužnost.

Nagrade za starješine i vojnike

U petak, 1. listopada, u 7 sati ujutro, na svečan način su jedinice iz kasarne »Rade Končar« pustili u promet još jedan dio izgrađenog puta u dužini od 940 m od remontnog zavoda »Velimir Skorpik« prema selima Zablaje i Ražine. Svečanosti puštanja ceste u promet prisustvovao je i general-major Franc Kočevar, koji je odao posebno priznanje vojnicima i starješinama kojima su učestvovali na izgradnji te ceste, naglašivši privredni značaj toga puta naročito za spomenuta selo.

Radovi su na ovoj cesti otpočeli prije dva i po mjeseca i u rekordnom vremenu ona je završena. Asfaltirano je 940 m ceste, odnosno oko 4.500 m², iskopano je oko 500 kubika zemlje, nasutu 940 kubika kamena za podlogu srednje debljine, izdobljeno je oko 600 do 700 kubika kamena za tucanički zastor, postavljen je 1.500 metara ivičnjaka i dovezeno oko 120 kubika kamena za ivičnjake. Pored toga je postavljen 60 dužnih metara betonskih cijevi za kanalizaciju, izradene su tri sabirne saže s rešetkama, a izraden je i armirano-betonski kanal dužine 10 metara.

Za tu je cestu utrošeno oko 500 metara kubnih tucanika za zastor, oko 940 kubika kamena za podlogu, cementa 15.000 kg, pijeska 50 kubika, tucanika rizle 510 kubika, emulbita 54.400 kg, itd.

Za izgradnju ceste utrošeno je oko 4.320.000 dinara, dok je miliun dinara uštedeno racionalnim iskoristavanjem postojićeg građevinskog materijala. Dobrovoljnim radovima uštedeno je oko 20 milijuna dinara. U izgradnji ceste ukupno je utrošeno 30.578 dobrovoljnih radnih sati. Pored ceste, vojnici su u ovom vremenu izgradili i asfaltirali, odnosno betonirali jedan hangar veličine oko 400 kvadratnih metara, a izgrađen je i novi sportski poligon na dužini od 240 metara, te rukometno i košarkaško igralište.

Za dobro zalažanje i uspešan rad novčanim su nagradama nagrađene 4 starješine i 4 desetara nagradnim odstavom od 10 dana, a nagrađeno je i 30 vojnika. Pored toga, povoljnjena je cijela jedinica majora Zupanića, te 30 vojnika iz ostalih jedinica koje su učestvovali na ovim radovima.

Cedomir ADAMIC

ANKETA O KULTURI I REFORMI

Zanimalo nas je na kakav odjek nailazi privredna reforma u šibenskim kulturnim institucijama. Zbog toga smo posjetili rukovodioce Naučne biblioteke, Muzeja grada, Narodnog kazališta. Centra za kulturno-umjetnički odgoj mladih i Narodne biblioteke. Zamolili smo ih da nam odgovore na slijedeće: Kako se vaša ustanova uklapa u tokove novih društveno-ekonomskih kretanja? Gdje vidite mogućnosti racionalnijeg

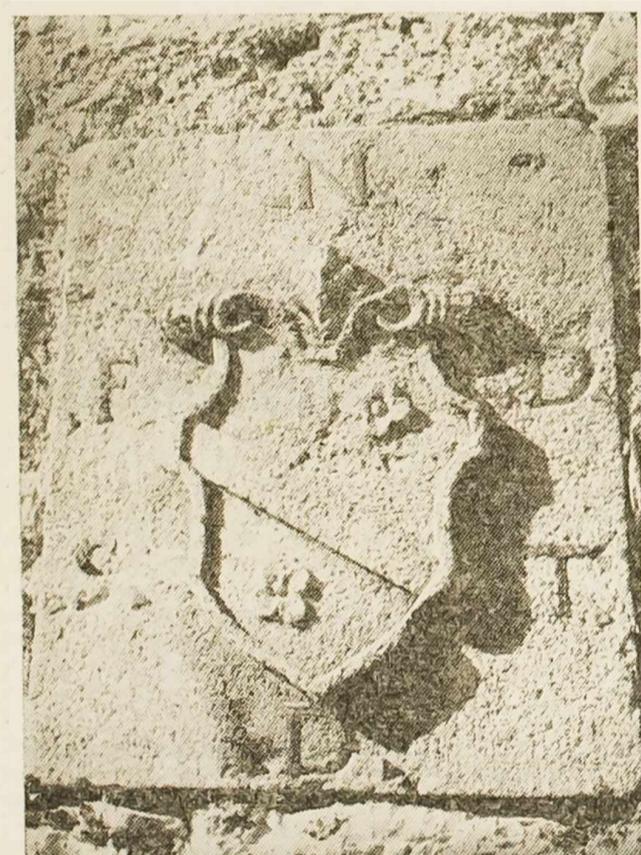
SLAVKO FULGOZI, DIREKTOR NAUČNE BIBLIOTEKE

Apsurdnost kao pluskvamperfektni futur

Naučna biblioteka je dotirana, i to — administrativno dotirana ustanova, dotirana dakle ne prema svojoj djelatnosti, ne prema društvenoj vrijednosti te djelatnosti, nego dotirana po kriteriju, nazivac bih ga, administrativnog rangiranja, elem, po »kriteriju« apriorističkom koji ne uvažava stvarnost te je na neki način i diskriminator, a svakako arbitrar, jer niti prihvata niti daje ikakvu obrazloženja, već jednostavno »razrezuje« dotacije: toliko tebi, toliko njemu. To »tolik« službeno se zove: »toliko u najboljem slučaju«, a koliko će biti to »tolik«, to se ne zna ne 1. siječnja, nego se ne zna ni 1. travnja, pa se ne zna ni 1. listopada, nego se sazna tek 31. prosinca. Dakle: mi na ultim godine znamo što i kako ćemo planirati u tekućoj, tj. u stvari protekloj godini (Ovo, molim, nije v.c., nego — činjenica); doduše,apsurdna kao pluskvamperfektni futur, ali — činjenica). Kao takva, tj. kao administrativno dotirana ustanova, Naučna biblioteka trajno životari u svakom pogledu u glavnom na rubu egzistencijskog minimuma.Uglavnom, to znači: rijetko kad (recimo 1962. i 1964) malenkost iznad egzistencijskog minimuma, a redovno ispod tog minimuma, i to ispod minimuma ne prema ne znam kakvom visokostandardnem, nego ispod minimuma i po šibenskim mjerilima (i »pokazateljima«). Da je ovo (o minimumu) tačno, svjedoči činjenica — da je između svih kulturnih ustanova Naučna biblioteka jedina koja je u pogledu funkcionalnih izdataka (nabave knjiga i časopisa upućena isključivo na tzv. vlastite prihode (članarinku, zkasnim, itd), a ti prihodi su, dakako, samo kap u moru »desiderata« (tj. onog što čitaoči žele, traže što im treba). Pod uvjetima egzistencijskog minimuma prvenstveno pogledu funkcionalnih, a zatim i svih ostalih sredstava, te radnih uvjeta uopće — što se još može vratiti» pronaći? Nikakva organizacija, nikakvo ekonomiziranje (na čemu još »ustedjeti?«), nikakvi unutrašnji (subjektivni) napor i ulaganja ne mogu knjižni fond, koji je nedostatan (i tako rekavši iz dana u dan sve insuficijentniji, za potrebanu sve zaostalij) pretvoriti ma i u bar približno dostatan. Poslužimo se ekonomskim rječnikom: knjige i časopisi, osnovna sredstva bibliotečne produkcije, mnoge se i dobivaju na proizvodnosti isključivo novim i što ažurnijim nabavkama i nikako drugačije! (A za kvalificirano informiranje i savjetovanje čitača, za najpotpuniju i kvalificiranu pomoć čitačima u pronalaženju i odabiranju potrebne stručne i naučne literature, itd, za sve bibliotekarske poslove i usluge i za kulturno usluživanje — kvalificirano garantiramo!)

Eto to je (otprilike), stono riječ, činjenično stanje Naučne biblioteke. U takvom sklopu činjenica, a povodom privredne reforme, što dakle posebno konkretno da vam kažem? Vjerujem u reformu, vjerujem da će reforma ubrati, da će preobraziti naš društveni razvitak u smislu, name, da će ga snažno maknuti naprijed. Cjelokupan naš društveni razvitak, pa prema tome i kulturu, kulturne ustanove i kulturne radnike — sve skupa, je nerazdvojna cjelina, neotudiva veza: privreda-politika-kultura, kultura-politika-privreda...

Od svih integracijskih ideja, kombinacija (i računa), ideju o zajedničkoj administrativno-tehničkoj službi, odnosno, bolje ideju o jednomu knjigovodstveno-blagajničkom ili knjigovodstveno-računovodstvenom servisu (iza svu jezicu njegove denominacije) smatram najrealističnijom. Pod uvjetom, dakako, da takav servis bude doista servis zainteresiranih ustanova, a da se (slučajno) ne dođe do obratno. Takav servis oslobodio bi kulturne ustanove mnogih glavobolja i apsurdnih neprilika. Samo, velju, da se tijekom mnihu ne istjera slon! — Ne isključujem, međutim, ni razgovor o »pravoj«, tj. potpunoj integraciji nekih ustanova, ali to je veoma dugačka, recimo, pjesma, a ja nisam siguran (odnosno, veoma sumnjam) da smo je kadri otpjevati. U pitanju nije toliko: bismo li znali, nego da li bismo »imali sredstva« i puni one pretpostavke i izvršiti one prednaredbe bez kojih bi svaka integracija lako mogla ispasti — težak, žalosten, a eventualno i sramotan provincialistički, promašaj bez popravka (Neko pak »integracije«, recimo one u koje žele uvući teatar, takav su promašaj već kao ideja!). Itd.

SLAVO GRUBIŠIĆ, DIREKTOR MUZEJA GRADA

Uz pomoć radnih organizacija

Privredna reforma znači restriciju opće potrošnje, ona znači također smanjenje budžetskih sredstava općine, a to će slijedno pogoditi materijalni položaj kulturnih ustanova, naročito onih čiji se prihodi sastoje isključivo od dotacija općinske skupštine. Sredstva koja su do sada namijenjivana kulturi u našoj općini predstavljala su minimum ispod kojega se sigurno nije moglo idati. Kako se sada najavljuje ne samo u našoj općini nego i na području čitavog kotara, da neće biti nekih izmjena na bolje u ovom, pa čak i do kraja 1966. godine, naša radna organizacija opravdano je zabrinuta, naročito s obzirom na planove i program koji je Muzej dodjeljen u akciji proslave 900-god. spomena Šibeniku. U tom programu je određeno da se oživi djelatnost i uredi Muzej i da se postavi izložba »9 stoljeća Šibenika«, kojom bi se prikazao ekonomsko-socijalni, politički i kulturni razvitak našeg grada od njegovog prvog spomena u izvorima pa do naših dana. To je povezano s pitanjem kako stvoriti izložbeni prostor, kako temeljito popraviti krov muzejske zgrade, koji prošinjava na stotinu mjesto, kako urediti hodnik i stepenice, i uopće urediti unutrašnjost zgrade, u koju želimo postaviti tako veliku izložbu

i ekonomičnijeg gospodarenja? Da li bi trebalo ispitati načine i mogućnosti međusobnog povezivanja administrativnih i tehničkih službi i u njihovoj integraciji pokušati pronaći rješenja? Da li se u vašoj ustanovi o tim stvarima raspravljalo? Ako jest, zanimalo bi nas što ste konkretno uradili i što kanite činiti da bi nove privredne mјere imale odjek u vašoj ustanovi?

i primiti mnogobrojne i ugledne goste. Naravno, sve bi se to moglo lako i brzo kad bi se smogla potrebna financijska sredstva. Ali ta sredstva, kojima smo se nadali, sada, u vremenu reforme, dolaze u ozbiljno pitanje. Možda bi se to moglo lakše rješiti uz pomoć nekih drugih radnih organizacija kojima će se upravljati. Muzej je obvezan za pomoć, jer ostvarenje programa proslave ne smije ostati stvar samo Muzeja, nego svih građana našega grada. Ja se nadam da ćemo naći na razumijevanje i kod Skupštine općine (iza svu privrednu reformu) i kod drugih radnih organizacija, jer bi bilo iluzorno očekivati da tako krunski materijalni problem riješi sam Muzej izmalačenjem takozvanih unutrašnjih rezervi.

Mi smo u svom kolektivu razgovarali o privrednoj reformi, tj. o mogućnosti najracionalnijeg korištenja dobivenih sredstava, o ekonomičnijem gospodarenju, integracijom pitanju, o dosadašnjem načinu finansiranju naše ustanove (na bazi osiguranih budžetskih sredstava), njenoj eventualnoj promjeni i putu i načinu stvaranja vlastitih prihoda.

Smatram da je štednja, racionalno korištenje sredstava i vođenje ekonomije dobrog gospodara bila dužnost uprave svake radne organizacije i prije reforme, a sada se to mnogo oštiri nameće. U Muzeju se to već do sada provodilo, i mogao bih to konkretnim primjerima i situacijama u kojima smo se našli ilustrirati i dokazati. Od sada ćemo to još dosljednije, gdje god bude moguće provoditi. Što se tiče mogućnosti integracije nekih službi, mislim da bi to bilo teško provesti. Tehnička služba u našoj radnoj organizaciji, kao što je preparatorska radionica, specifična je u odnosu na takve službe u drugim organizacijama. To se može provesti u mjestima gdje ima više muzeja (kao npr. u Zagru ili Splitu). Možda bi se moglo govoriti o integraciji za poslove administracije i računovodstva. Kod nas sve te poslove obavlja jedno lice — tajnik-računovoda, koji već sada efektivno ispunjava svoje radno vrijeme, a ubuduće, ako dove do intenzivnije muzejske djelatnosti, morat će to činiti još više.

Ja ne bih imao ništa protiv ukidanja dosadašnjeg načina finansiranja na bazi osiguranih budžetskih sredstava, koja smo dobivali bez obzira na opseg djelatnosti. On je imao dosta prigovora kao način koji »unosi inertnost u rad šibenskih kulturnih ustanova. Međutim, pitanje je da li bi ga Skupština općine mogla finansirati. U suprotnom slučaju sve bi se svelo na formalnost.

Do sada Muzej nije imao vlastitih sredstava i jedini izvor prihoda bila je dotacija Skupštine općine. U težnji da dođemo do vlastitih prihoda pipremamo se na izradu gipsanih odijela i dopisnice s gravurama starog Šibenika. Za taj posao treba i uložiti izvjesna sredstva i, naročito za početak, ne možemo očekivati neku veću dobit, ali bi se ubuduće proširenjem te djelatnosti mogla svakako povećati.

ASJA MAROTTI, DIREKTOR NARODNOG KAZALIŠTA

Integralno uklapanje kulture u društvene tokove

Teško je ovemu tome govoriti iz aspekta ustanove koja nema svoje osnovne djelatnosti. Kao što je poznato, prema posljednjoj odluci Kulturno-prosvjetne vijeće Skupštine općine Šibenik naša ustanova ima zadatak da radi na investicionom održavanju same kazališne zgrade. I tako, pored popravka krova koji će uskoro uslijediti, upravo se radi na izradi elaborata koji treba da prikaže sve popravke koje je potrebno izvršiti kako bi se mogla tražiti i potrebna sredstva. Što će od svega onoga što se predviđa biti realizirano i koliko će dugi trajati realizacija tih popravaka i ev. adaptacija, to zavisi od toga sa kolikim ćemo sredstvima raspolažati. U istu zavisnost postavljena je i naša osnovna djelatnost, tj. kazališne i ostale kulturno-umjetničke priredbe. A bez osnovne djelatnosti ne može biti govoriti niti o primjeni intencija privredne reforme o kojoj, s našeg stanovišta, možemo govoriti samo principijelno.

Moje je mišljenje, name, da se privrednu reformu ne smije shvaćati kao kampanju koja u traženju unutrašnjih rezerva pokreće dobrovoljne radne i druge povremene akcije. Intencije su mnogo dublje i trajnije. Treba sa što racionalnijim korištenjem sredstava povećati djelatnost i poboljšati njenu kvalitet, jer tu leži efekt i krajnji cilj kulturnih djelatnosti. Iako vjerujem da bismo savjesnim traženjem u okviru organizacije i djelovanja kulturnih institucija naše općine pronašli izvjesne rezerve — i smatram da je to potrebno učiniti — ipak se time gotovo ništa ne bi doprinijelo u smislu primjene intencija privredne reforme i na ovo potporučuje našu kulturnu životinju. Da budem jasnija: naše kulturne institucije i do sada su dobivale i raspolažale sa vrlo skromnim sredstvima, koja su im omogućavala jedino vegetiranje! Tako već 20 godina kod nas vegetira Gradski muzej, Narodna biblioteka, a vegetiralo je i Narodno kazalište, čak i onda kada je imalo vlastiti umjetnički ansambl i kada je davalо desetak premijera godišnje. Kako u tim uvjetima ostvariti kvalitetu, kako opravdati postojanje? Ne zaboravimo, rezultati kulturnih djelatnosti ne reflektiraju se preko noći. Utjecaj kulturnih aktivnosti osjeća se tek nakon duže vremena. I svaka uštada, koja nam se danas čini takvom, kroz nekoliko godina urodiće će neprocjenjivom štetom. Hoću, dakle, da kažem, da u kulturu treba ulaziti sredstva, ne nepromišljeno, ne bezgranično, ne rasplavo, nego sa jasnim ciljevima i sposjajom o tome što nam treba, kakav kvalitet nam treba, naravno, u mogućnostima momentanih mogućnosti.

Ako, međutim, kulturnim institucijama od odobrene dotacije odbijemo 10 posto, jer to zahtjeva rebalans općinskog budžeta, umjesto da im (ukoliko ih 10 posto uopće predstavljaju unutrašnju rezervu odnosne kulturne djelatnosti) ostavimo za unapređenje djelatnosti — onda smo mi, kako daleko od onoga što se privrednom reformom htjelo postići, i, nemojmo govoriti o inertnosti naših kulturnih institucija, koje su (svaka za sebe) pokazale da imaju dosta ideja o unapređenju svojih djelatnosti i podnose o tome mnogo pisanih prijedloga. Da li je inertnost to što Gradski muzej godinama traži da mu Naučna biblioteka isprazni prostorije, kako bi mogao uspješnije razvijati svoj rad i otvoriti vrata svojim posjetocima? Ili, da li je inertnost to što Naučna biblioteka već godinama traži da se iz njenih prostorija iseli privatni stanari kako bi uspješnije mogla da djeluje i bolje da zadovolji svoje nestabilne članove? Da li je inertnost to što kazalište traži, pronalazi i predlaže niz varijanti za razvijanje kazališnog života i u gradu i na selima naših općina, ali ne dobiva za to potrebna sredstva?

Nova društveno-ekonomска kretanja nameću nam, više nego ikada, potrebu unapređenja kulturnih djelatnosti, integralno uklapanje kulture u opće društvene tokove. Dakle, shvatimo kulturu kao važnu značajku u našem općem društvenom razvoju, potrudimo se da joj pružimo, po mogućnosti, solidnu materijalnu, konstruktivnu i značajku moralnu podršku! Takva nastojanja će uvijek pozdraviti.

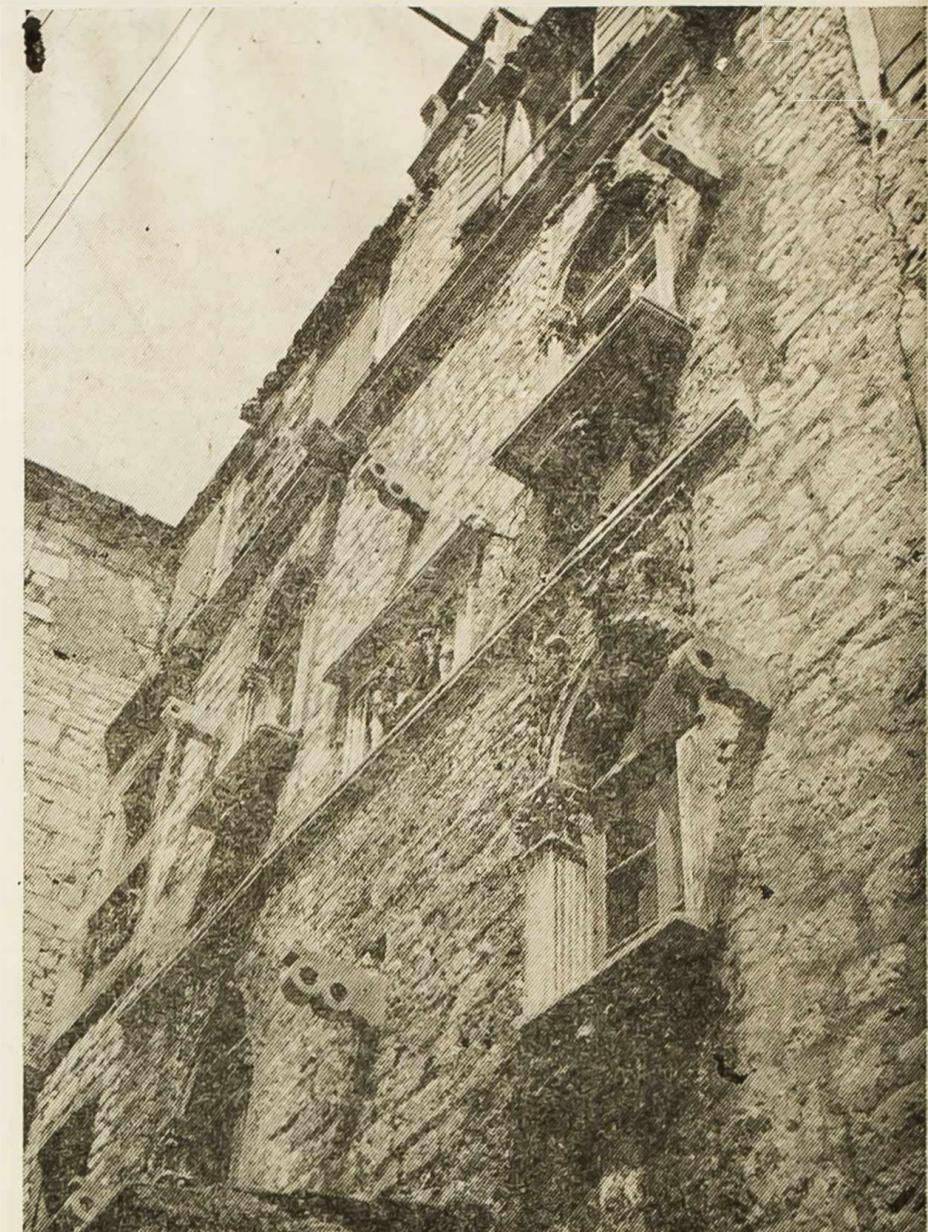
DRAGO MEIĆ, DIREKTOR CENTRA MLADIH

Zar nije dosta kvazinarodnih programa?

Što za nas znači privredna reforma i ta famozna riječ unutrašnje rezerve? Ne unosimo li i sviše olako u terminologiju fraze koja ništa ne znaće!

Unutrašnje rezerve, unutrašnje rezerve! One postoje i ne postoje. Sviše smo siromašni da bismo mogli neđege kratiti, a opet trošili smo više nego nam je privredni potencijal mogao i nego će nam moći pružiti!

Privredna reforma znači svesti potrošnju u realne okvire, a samim tim i naše ambicije! Do sada smo se oslanjali na općinu i malo je tko vođio računa o bilo čemu drugom, jer ako je tko je i pokušao razgovarat o megalomanskim planovima, ako je neki organ pokušao biti balanser izme-

du mogućnosti i želja — proglašavan je za vandala koji remeti naši grickanje, koji remeti našu apatnost, koji dira u našu ratom zaslужenu i osvojenu kulturnu i umjetničku veličinu. I na toj relaciji mi se godina vrtimo u krugu prosječnosti i — polovičnosti!

Činovništvo, ne kao zbir vrijednih ili manje vrijednih radnika, već činovništvo kao pojam — da li ćemo njega razbiti, da li će privredna reforma razbiti polovične odluke, izvršavanje svih odluka, da li će reforma stvoriti stvaralačku klimu potrebnu naučnim i umjetničkim radnicima? To je problem i to je suština reforme u Šibeniku.

Bojim se da reforma ne shvatimo pogrešno, da kroz reformu ne uništimo i ono malo što imamo! Zar jedna komuna može odvajati manje za kulturu? To nije fraza, jer su činjenice nepotrebne da iz godine u godinu za kulturu odvajamo isto, a to znači manje. Postala je kritičnost: rentabilnost! Proglasimo onda pjevanje Esme Redžepove za najveće kulturno dostignuće i bit će sve u redu. Zar, zaboga, nije dosta općarstva kvaznarodnih programa!

Naša ustanova i reforma? Mi smo poduzeli neke korake kao što su adaptacija dvorane, štednja, pravilnik i mjesto i obaveze radnika, itd. Jasno je da na tome nećemo ostati, to je bio početak, a sada je problem sa istim sredstvima i proširenjem djelatnosti ne poslovati sa qubitkom. To moramo i to su naši drugovi u Centru shvatiti.

Za našu komunu je izlaz u preispitivanju stvarne djelatnosti svih ustanova, snimanju svakoga radnog mjeseta, a mi imamo oko dvadeset činovničkih radnih mjeseta u kulturnim ustanovama. To nije malo broj, naši budžeti su opterećeni i činim rashodima, malo je sredstava odvojeno za djelatnost, a zatim — integracija su nemoguće! Mi u Centru to predlažemo već ravno tri godine. Ako se i kroz privrednu reformu budu rješavala pitanja ličnosti, a ne radnog mjeseta i ustanova, onda ćemo ostati na istom — to je jasno!

NIKOLA PERKETA, DIREKTOR NARODNE BIBLIOTEKE

Klastičan primjer unutrašnje rezerve

Mislim da će privredna reforma postaviti naše pojmove i stvari na njihovo pravo mjesto.

U Narodnoj biblioteci ne postoje veće mogućnosti racionalnijeg i ekonomičnijeg poslovanja i gospodarenja no što su one postjeće. U knjižnici nećemo dvadeset godina obavljati posao samo dva službenika. U ovu godinu primjeni je na službu još jedan. Ako ne zaboravimo da bi naša knjižnica prema sistematizaciji odobrenoj u načelu morala imati šest službenika, tada i slijepac može konstatirati našu nezavidnu situaciju i klasičan primjer korištenja svih onih takozvanih unutrašnjih rezervi, rezervi koje se u jednoj ustanovi, kao što je naša, mogu naći samo u kadrovima.

Integraciju u načelu mora svatko pozdrav

NOVO PRIVREDIVANJE KOD NAS

Niz podataka upućuje na zaključak da se šibenske privredne organizacije postepeno uklapaju u nove uvjete privredivanja. Koraci kojima se pojedine radne organizacije približavaju ciljevima naše privredne reforme nisu uviđeni jednako čvrsti i bez kolebanja, ali je veoma važno i ohrabrujuće da su upravo najvažnije poluge novih društveno-ekonomskih kretanja — direktni proizvođači — shvatili bit reforme i poklonili joj svoje povjerenje. Sasvim je razumljivo da uklapanje u nove uvjete privredivanja nije kratkoročan cilj i da se do tog cilja neće doći ni lako ni jednostavno. Ohrabruje, međutim, saznanje da je takvo rezoniranje prihvajeno gotovo jednouđno, apstrahirajući i ovom prilikom pojedince ili grupice koji se već od prvog dana odnose sa skepsom prema ovoj neobično zdravoj i prijekoj potreboj injeckiji u tkivo pomalo posustalogu našegu privrednog potencijala.

S tog aspekta promatranu, veoma dobro je došla analiza kretanja privrede u šibenskoj komuni. Tu je analizu, nakon višestranih konzultiranja s radnim organizacijama, izradio Odsjak za plan Skupštine općine Šibenik. Temeljena na po-kazateljima koji su prezentirani iz pojedinih radnih kolektiva,

va, da analiza pruža vjerodostojan snimak šibenskoga industrijskog potencijala u sadašnjem trenutku i perspektive njegova rasta u idućoj godini.

SMANJI TROŠKOVE — DA BUDE BOLJE

Šodno podacima iz analize šibenske privrede, bruto - proizvod šibenskih kolektiva porastao je u ovoj godini u odnosu na 1964. za 9,2 posto. Iduće godine, međutim, taj će porast iznositi 9,9%. Taj pokazatelj, ma koliko naoko ne izgledao velik, impresivn je i upućuje na zaključak da će naš privredni potencijal iduće godine stajati na još čvršćim temeljima. Pri tom je neobično važno kazati da će naredne godine doći do osjetnog smanjenja materijalnih troškova. Sam taj podatak, uvjernjuju privredni stručnjaci i ekonomisti, govori o intencijama šibenskih radnih organizacija u promalanju unutrašnjih rezervi. Budući da je to jedan od pri-marnijih ciljeva u zadatku oživljavanja novih privrednih mjera, takva nastojanja naših radnih organizacija ulijevaju povjerenje. Nadalje, ako se predviđa ostvare, nacionalni dohodak će u ovoj godini porasti za 9 posto u odnosu na 1964. godinu. Važno je pri tom istaći da stručnjaci, na temelju pri-

kupljenih podataka i planova pojedinih radnih organizacija predviđaju porast nacionalnog dohotka u 1966. god. za 12,1%. Ta-kav rast bruto - proizvoda i na-rodnog dohotka — uvjetovao bi i povećanje stope akumulacije od 12,7 posto u 1964. na 13,5 posto u 1965. godini, dok bi taj porast u 1966. godini iznosio čak 14,7 posto.

PRODUKTIVNOST VEĆA ZA 13 POSTO

Podaci što smo ih do sada prezentirali ukazuju na bolju perspektivu šibenskoga industrijskog potencijala. Naravno, iz svih tih podataka staje ijudi i od njih će u prvom redu ovisiti realizacija planova svake radne organizacije. S tim u vezi, potrebno je iznijeti još nekoliko podataka. Tako će iduće godine doći do još osjetnijeg i absolutnog i proporcionalnog smanjenja društvenih izdvajanja. Shodno tome porast će i bruto-fondovi radnih organizacija. Ti su fondovi u prošloj godini iznosili milijardu i 581 milijun dinara, u ovoj godini popet će se na 2 milijarde i 162 milijuna, a u 1966. god. predviđa se da će se u fondovima radnih organizacija na području šibenske komune naći 2 milijarde i 762 milijuna dinara. S obzirom da se u idućoj godini ne predviđa po-

rast zaposlenih, analizom se došlo do podatka da će produktivnost rada u 1966. godini u odnosu na tekuću godinu biti veća za 13 posto. Prema predviđanju, u 1966. godini će se, u odnosu na sadašnje prosjecno stanje zaposlenih, za 1,3 posto manje ljudi nalaziti u radnom odnosu.

PROIZVODNI PLANOVU UŽI INTERESA

Navedeni podaci — kažu u Odsjeku za plan — govore da se šibenska privreda dobro slazi u novim uvjetima privredivanja. Pri tom se ističe da je neobične važnosti da se planovi razvoja postave kao najvažniji zadatak pred sve radne pice koje se već od prvog dana organizacije. U tim planovima radni kolektivi, poređ ostalog, treba da preispitaju svoju proizvodnu politiku u smislu proizvodnje, a neminovalo se mora preispitati i tehnologiju i organizaciju rada — jednom rijeći — sve ono što treba da uvjetuje i intenzificira privredivanje. Naglasili smo već da uklapanje u nove uvjete privredivanja nije kratkoročan cilj — već da to uključuje specijalizaciju, kooperaciju, naučno - istraživački rad, obrazovanje kadrova i preispitivanje cijelokupne investicijske politike.

STA ĆE BITI SA ZAPOSLENJEM?

Jedna je činjenica nepobitna: ove je godine, u odnosu na 1964., na području šibenske komune zaposleno 155 radnika manje. Što u postocima iznosi 1,2. Iduće godine, kako se predviđa, zaposlenost će ostati na sadašnjem nivou. Koji je razlog tome? Naravno, ima ih više, ali je jedan najvažniji: opadanje građevinske djelatnosti. Prošle je godine, naime, bilo mnogo više građevinskih radova, pa se na platnom spisku građevinskih produžeca nalazilo 1.025 osoba, dok ih je ove godine 726. Iduće godine se predviđa da će u građevinarstvu biti zaposleno svega 541 radnik. Na opadanje zaposlenih utjecalo je i smanjenje obima radova što ih je izvodilo poduzeće »Vodovod i kanalizacija«.

POBOLJSAVA SE KVALIFIKACIONA STRUKTURA ZAPOSLENIH

Ohrabruje činjenica da se u posljednje vrijeme poboljšala kvalifikaciona struktura zaposlenih u radnim organizacijama na području šibenske komune. Tako je, na primjer, u radnim organizacijama prošle godine bilo 690 visokokvalificiranih radnika, ove ih godine ima 715, dok će iduće godine u radnom odnosu nalaziti 811 visokokvalificiranih radnika. To poboljšanje strukture visokoslužbenika imat će odraza i na povećanje proizvodnje i produktivnosti rada. Nije nevažno iznijeti i podatak da raste i broj kvalificiranih radnika, te ih ove godine ima za 2,4 posto više nego prošle godine. Prema planovima pojedinih radnih organizacija, očekuje se da će se iduće godine u šibenskoj privredi nalaziti oko 2 posto više kvalificiranih radnika nego ove godine. Uporedno s tim, opada i broj radnika koji nemaju kvalifikacije. Ove je godine u šibenskom radnim organizacijama za 13,1 posto manje nekvalificiranih radnika nego u 1964. godini. U idućoj godini predviđa se daljnje opadanje nekvalificiranih radnika, i to za 6,8 posto.

DA LI JE GLOMAZNA AD-MINISTRACIJA?

S privrednom reformom stigli su i glasovi — više puta i preostri i ekstremni — da u našim radnim organizacijama ima na platnom spisku previše administrativnog osoblja.

Trezenj je vele da bi se u nekim radnim organizacijama zbilja i moglo govoriti o višku službenika, ali da to nije pojava koja egzistira u svim kolektivima. Prema podacima s kojima raspolažemo od ukupnog broja zaposlenih na području šibenske komune bilo je 1964. godine 17,4 posto službenika, a ove godine 17,9 posto. Predviđa se da će iduće godine od ukupnog broja zaposlenih u privredi biti 17,1 posto službenika. Otprikljike, da-

kle, na jednog službenika dolazi šest direktornih proizvođača. Cini se da je, govoreći općenito, službenika ipak previše u odnosu na direktnog proizvođače.

PORAST OSOBNIH DOHODAKA

Prosječni osobni dohodi u šibenskoj privredi iznosili su prošle godine 33.300 dinara po jednom uposlenom. Za prvi sedam mjeseci ove godine prosječni osobni dohodi popeli su se na 41.200 dinara, ili za 23,7 posto. Predviđa se da će prosječni osobni dohodi za čitavu 1965. godinu biti oko 45.900 dinara, što u odnosu na 1964. godinu predstavlja povećanje za 37,8 posto. Shodno naravnim planovima i analizama, vjeruje se da će prosječna primanja u 1966. godini iznositi 53.400 dinara, što bi u odnosu na 1965. godinu činilo povećanje za 16,4 posto. Iznoseći te brojke, treba neminovno zabilježiti i to je da u razmatranju razdoblju došlo i do osjetnog povećanja troškova života, što je u znatnoj mjeri neutraliziralo povećanje prosječnih osobnih dohodaka.

KOLIKE ĆE BITI INVESTICIJE U 1966. GODINI?

U idućoj godini će šibenske privredne organizacije investirati milijardu 614 milijuna dinara. Ta će se sredstva, kako je predviđeno, uglavnom upotrijebiti na uklanjanje uskih grla u proizvodnji i za modernizaciju i rekonstrukciju postojećih kapaciteta. No, postoji sasvim realna mogućnost da stvarne investicije u šibensku privredu budu znatno veće. Nai-me, vjeruje se da će iduće godine TLM »Boris Kidrič« početi izgradnju nove elektrolize. Izgradnja toga veoma značajnog objekta, koji bi proizvodio godišnje 33 tisuće tona aluminijske grde u roku od pet godina. Po-veliki vlastiti sredstava kolektiva — TLM »Boris Kidrič«, koristili bi se i inozemni krediti. Prema sadašnjim uvjetima TLM bi trebalo da osigura učešće od 40 posto.

SMANJIT ĆE SE UVODZI

Prema podacima iz analize Odsjeka za plan, u 1966. se godini predviđa da će šibenske radne organizacije uvesti robe za 2,1 posto manje nego u 1965. godini. Istovremeno će se povećati izvoz za 6,5 posto. Interesantan je da će se u ovoj godini u odnosu na 1964. izvesti robe za 14,6 posto više. I to su, nema sumnje, indikatori bolje i uspešnije poslovne politike naših radnih organizacija. Na osnovu svega toga nije teško zaključiti da će se šibenske privredne organizacije — ne apstrahirajući izvjesne teškoće — dobro ukloniti u nove uvjete privredivanja. Učine li to što prije, što bolje i sa manje oključavanja, plodovi će biti značajniji. (DB)

Deset promašenih zapovijedi

U »Šibenskom listu« od 29. rujna 1965. godine, u rubrici »Čakule«, objavljeno je i »Deset zapovijedi reforme«, a koje je uredništvo lista objavilo na molbu jednog čitaoca.

Stara je istina da je velika snaga i pojedinca i pokreta i u tome kada umije da ismijava vlastite slabosti, jer je to dokaz kritičnosti duha i stalne težnje za napretak. Naše društvo prihvatio je tu istinu i nastoji da je dosljedno razvija, u čemu prije svega Savez komunista, kao vodeća idejno-politička snaga, daje primjer za to.

I na temu o privrednoj reformi ima već ismijavanja (kao oblik kritike) na sve ono što se nedosljedno ili napako shvaća i provodi. Ali, zato nikom nije ni palo na pamet da samu privrednu reformu ismije i stavi pod znak pitanja.

Najzlost je to učinjeno u navedenih Deset zapovijedi »Šibenskog lista«. Vjerujemo da je to, prije svega, posljedica težnje za originalnošću i nasmijavanjem javnosti, ne razmišljajući dovoljno o smislu onoga što se piše.

Izvjesne teškoće u privrednom razvoju, koje osjećamo na našoj općini, nisu posljedica privredne reforme, jer smo ih i prije počeli osjećati. Posebno je to ispoljava u izvjesnom opadanju zaposlenosti. Sada reforma nameće da se traži sigurniji put privrednog razvitka, koji će omogućiti trajan brži napredak. Nemamo pravo da te teškoće tako uveličavamo da ne vidimo osnovni smisao privredne reforme, koja, kako je to nedavno kazao drug Titu u Kraljevcima, ima revolucionarno značenje.

Bilo je to davno, početkom ovoga stoljeća, u magli staromadićim razmircima i barutane, olova i političkih mrvica, kad su vode »sumile« u noći neiskazane tajne«, a vjetar »maštanje šaptaoci«, bilo je to u 1912. godini. Jedan se Sin otisnuo da putuje »dolinom svijeta turbonom po trnju i kamenju, od nemila do nedraga«, da traži moćnu riječ, odgovor i ljubav, ili smrt, da kaže kako je mučno biti sam, ali da je mučno i najmučnije »biti već star, a tako mladi!«

Stara se zemlja bunila što je mala, »mala se zemlja u prostoru nečujno micala«; pa se i on uzbrnio da »na cesti k.sne«, da šapne daljine, planine, Brač i Imotski, da čuje stare basne, da »mljeko plave bajke sasne« i vid, »obljesak šestoperka« i osjeti »miris kalopera«.

On, mladi buntovnik i sanjar, gorljivi nacionalista i veliki bojem, on u Cuvajevoj celiji i na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, on u beogradskoj »Moskvi« i u nekoj redakciji kao besplatni suradnik, on drug i samotnik — da na dohvatu zlatnih rudnjača u krajnje čakulantsko mjesto i da postoji druga prava mjesta za iznošenje svojih »shvaćanja« ili »sažnanja« (u koja su oni često potpuno uvjereni da su istiniti). Stil rubrike bio je

sada, kao uostalom i za svih dvadeset godina naše uspješne, i puno teškoća, izgradnje socijalizma, sipa otrvane strijele protiv nas namotene u otvor svoga humora, koji ima jasno određenu neprijateljsku boju.

Paško Perša

ODGOVOR AUTORA, ČAKULA

podsmješljiv i ironičan (s obratnim čitanjem i značenjem gotovo svake riječi napisane velikim slovima), a to je autor uveo stoga što je taj stil blizak komuniciranju čakulanta, često identičan njima.

Nekoliko puta se i odstupilo od pravoga sadržaja čakula, da bi se učinilo na druge deformacije životu našega grada. Neke od tih deformacija učili smo i u ovom vremenu, otako se provodi privredna reforma, jer nisu bila rijetka tuženja i zahtjevi, a naime, o onima koji umjesto odlučne akcije traže strpljenje, o onima, koji na sve moguće načine i uštede »traže unutrašnje kućne rezerve«, koji standard rješavanja kvasinom, neodlaskom na kino-predstavu, nečitanjem itd. Jer, zar nije i u tome izraženo neshvaćanje reforme (ili im se nije objasnilo)? I nije li se takvima (koji se, dakle, pribajovali) i da koji pre-emocijno doživljavaju promjene, što ne mora značiti i neprijateljski) trebalo obrati oštro i ironično, često identično njima? Mislimo da deset zapovijedi upravo tako i gor.

Tvditi da deset zapovijedi ima ono odredenu neprijateljsku boju, znači, u najmanju ruku, zlonamjerno i nepriznavanje izražajnih mogućnosti riječi, a pogotovo što se u istim »Čakulama« šibaju i druge deformacije, antisocijalističke i antireformne. Po tome bi onda sva naša štampa, televiziju i radio trebalo proglašiti za neprijateljsku. A mislimo da je to ipak pretjerano kazati.

I na kraju: reforma zaista ima revolucionarno značenje, ona je zaista revolucionarni zadatak, a to znači i da traži revolucionare, njihovu akciju, i ne samo priču o »krajnjem cilju«.

Autor, »Čakula«

mnogo nevaljala porušiti i mnogo solidna sagraditi: treba novog djebla i za novo djebla treba novih ljudi...«

A cenzori su buljili u te rečenice kao žute rožnice i ledene strave...

Nedje na raskršcu, negdje daleko i blizu na raskršcu borac i stjenje i plaće i u barut i na bajonet kreće, »da Kosovo sveti«, da plavu bajku vrati i crne mačke u ponos stjera izvan provida i vida...

Pa mrtvim i polumrtvim drugovima svojim poluizdahom ne-svesnjim grije zamrzla i injem posuta leđa; i oživljava ih, a on sam umire!

»Prvi i ne posljednji, prolome da si blagoslovjen! prvi i ne posljednji, pokolju da si posvećen! prva i ne posljednja, žrtvo da si blažena!«, jer u tebi slutimo »budući Jugoslaviju«; eno čujte i počujte »zvona slobode«, »počujte dolazak!«

I ledene sablasti se prše. U albanskoj planini iza tvrde kore vire gladne oči osvetljenka, gone ga naprijed djevojačka rebra i zapušteni šumadijski vinogradni. Sluti! Na naprijed! Pa se bliži trešnjama koje su ostale u zavičaju.

Tin u to vrijeme potpisuje »Božanski lažumi« s motom: »Daj mi nova pokolenja krtum govdem povijenja! Da ratujemo — da ne sagnijemo!« i svoj članak počinje: »Došao je trenutak da svjedočim zborom očima i boli budu veseli da svaki očajni počnu vjerovati. Jer se dogodilo ono, što se činilo da je preko naših

Završili su balkanski ratovi i uskoro počeo svjetski. Pobjeda je pripala nama, poraz crno-zutom barjaku.

**TVORNICA LAKIH METALA
»BORIS KIDRIĆ« PRUŽA MOGUĆNOST ZA ZAPOSLENJE KVALIFICIRANIH TOPIONIČARA**

U posljednje vrijeme sve se više osjeća potreba za prijemom novih radnika u radne jedinice osnovne djelatnosti naše radne organizacije. Velik broj radnika napustilo je radnu organizaciju zbog odlaska na odsluženje vojnog roka, zbog traženja boljih radnih mesta i veće zarade u drugim radnim organizacijama ili pak zbog odlaska na daljnje školovanje. Najveći broj otišli su nekvalificirani radnici, ali je radnu organizaciju napustilo i oko 25 kvalificiranih topioničara. A upravo ti kvalificirani radnici topioničarske struke veoma su potrebeni našoj radnoj organizaciji, jer predstavljaju nužni kadar u osnovnoj djelatnosti. Najveći broj tih mlađića nisu bili zadovoljni svojim zvanjem i zanimanjem, pa su odlučili da ga promijene i da odu, tražeći druge, nove mogućnosti. Ne upuštajući se u analizu razloga njihova odlaska, a polazeći sa stanovišta interesa zajednice, koja je uložila ogromna sredstva za osnivanje Metalurško-tehnološke škole i za školovanje nužnog, osnovnog kadra, prijeko potrebnog našim radnim organizacijama, ne može se da se kritički ne osvrnemo na one koji su doprinijeli takvoj situaciji, jer su u samom početku te škole pogrešno informirali prvu generaciju da-

TVORNICA TRAŽI TOPIONIČARE

ka o njihovim radnim mjestima i dužnostima koja ih očekuju u radnim organizacijama poslije završene škole. Naime, kako bilo da bilo, mlađići su očekivali da će nakon završene škole i dolaska u radne organizacije dobiti radna mesta poslovoda i slična radna mesta, za koje se traže stručni radnici i tehničari, pa su mnogi još za vrijeme školovanja i praktičnog rada u poduzeću izbjegavali rad na radnim mjestima kvalificiranih radnika. Nakon završenog školovanja, za vrijeme pripravnog staža, pošto nisu ostvarili svoje želje, većina je od njih napustila poduzeće čim se ukazala mogućnost za daljnje školovanje. U međuvremenu je, od 1961. godine do danas, došlo u tvornicu lakih metala »Boris Kidrić« - Šibenik ukupno 82 kvalificiranih topioničara. Kroz isto razdoblje otišlo ih je 69. Istina, nisu oni svi otišli zbog daljnog školovanja. Većina je otišla na daljnje školovanje, neki na odsluženje vojnog roka, a neki tražeći bolje uvjete rada u drugim radnim organizacijama.

Danas na poslu u radnoj organizaciji imamo svega 13 kvalificiranih topioničara. Neki su od njih još uvijek obuzeti čežnjem za dalnjim školovanjem i za povoljnijim uvjetima ra-

voljne uvjete rada, a eventualno i mogućnosti za školovanje mogu dobiti i ostvariti i u ovoj radnoj organizaciji, ukoliko svojim radom i znanjem pokazuju svoju vrijednost. Važno je da im se za sada omogući zaposlenje i da im se pruži mogućnost da se uključe u posao, a njihova budućnost ovisi o njima samima i o mogućnostima i potrebama radne organizacije.

U pogledu zaposlenja tih radnika dogovoreno je da Zavod za zapošljavanje da se odmah upriliči razgovor s nezaposlenim topioničarima i da im se ponude uvjeti zaposlenja.

Tvornica lakih metala »Boris Kidrić« - Šibenik i ovom prilikom, kao što je to napravila i prošle godine, kad je primila 30 kvalificiranih topioničara, tako nije imala potrebu za novom radnom snagom, pruža mogućnost za zaposlenje nezaposlenih kvalificiranih topioničara. Time se ujedno rješava akutan problem jednog dijela građana ove komune koji se trenutno nalaze tako reći na putu, iako su se svojim školovanjem stručno sposobili za koristan rad u našoj privredi. I pored svih dosadašnjih teškoća koje smo imali u pogledu uključivanja tih mlađića na rad u naše proizvodne pogone, nadamo se i očekujemo da će se bar ova grupa nezaposlenih mlađića uključiti svestranu u proizvodnju i začiniti se na svojim radnim mjestima. Očekujemo da će nam pomoći i dati svoj doprinos u provođenju zatranog programa vezanog uz nove privredne mjere i zajedničkom nastojanju za svestranu intenzifikaciju proizvodnje i podizanja kvantiteta i kvaliteta naših proizvoda. U tom smislu našim budućim mlađim radnicima želimo puno uspjeha.

Dušan Gnjidić

AKCIJA O SIGURNOSTI GRAĐANA U JAVNOM SAOBRAĆAJU

Mnogi ne poznaju saobraćajne propise

Posljednjih desetak godina rapidno je porastao saobraćaj na našim cestama. Izgrađeno je više stotina kilometara asfaltnog kolovoza, a broj motornih vozila se udvostručio. I u šibenskom području gotovo je slična situacija. Saobraćaj motornih vozila naročito je ojačan nakon dovršetka Jadranske turističke ceste, ali su time ujedno povećane i opasnosti za sigurnost pješaka, biciklista i vozača zaprežnog kola. Iz godine u godinu sve je veći broj saobraćajnih nesreća. Na šibenskim cestama organi Saobraćajne milicije registriraju u prosjeku godišnje oko stotinu raznih nesreća u kojima je, pored smrtnih slučajeva, veći broj osoba teže ili lakše povrijeđeno. Mnogi od njih ostaju trajni invalidi. I materijalna šteta se godišnje do 40 milijuna dinara.

Akcija o sigurnosti

Do ovojlikog broja saobraćajnih nesreća dolazi u prvom redu zbog nepoznavanja osnovnih saobraćajnih propisa. Žrtve takvog nepoznavanja obično su pješaci, biciklisti i vozači zaprežnih vozila. Velik broj građana ne poznaje propise, a ima i takvih koji ih dobro znaju, ali ih, na žalost, ne poštivaju. Međutim, da bi se broj saobraćajnih nesreća i prekršaja sveo na minimum, nadležni organi gotovo svake godine organiziraju akcije preko kojih upoznaju građane s osnovnim saobraćajnim propisima. Tako i ova godina, sva u znaku akcija koje se provode radi sigurnosti ljudi u javnom saobraćaju, ima zadatku da upozna građane s propisima Osnovnog zakona o sigurnosti saobraćaja na javnim putevima, a posebno o normama koje se odnose na pješake, bicikliste i zaprežna kola, jer su oni glavni »objekti« i uročnici saobraćajnih nesreća.

ČEGA TREBA DA SE PRIDRŽAVAJU PJEŠACI . . .

Građani su kao pješaci najmasovniji učesnici u saobraćaju na javnim putevima i kao takvi su dužni da poznaju i poštiju saobraćajna pravila koja se na njih odnose. Poštivanjem tih pravila povećava se lična sigurnost, kao i sigurnost ostalih učesnika u saobraćaju.

Šta se podrazumijeva pod nazivom pješak? To je osoba koja sudjeluje u saobraćaju, ali ne upravlja vozilom niti se prevozi u njemu, zatim osoba koja vlastitom snagom gura dječja kolica, bicikl, bicikl s pomoćnim motorom ili pokretna kolica za nemoćne osobe, kao i osoba koja se kreće pomoću pokretne stolice za nemoćne osobe uz vlastitu snagu.

Cega se sve treba pridržavati građanin — pješak kada se kreće na javno — prometnim površinama?

— da se kreće trotoarom ili po drugoj prometnoj površini koja je posebno izgrađena ili označena za pješaka,

— da se izvan naseljenih mjeseta i u naseljenom mjestu kreće krajnjom lijevom stranom puta onđe gdje nema trotoara ili druge površine određene za kretanje pješaka, a kada se krećemo u organiziranu koloni tada treba da se držimo krajnjeg desne strane puta,

— zabranjeno je svako zadržavanje na kolovozu,

— pri prelasku kolovoza pješak je dužan da koristi obilježene pješačke prelaze, a pri tom prvenstveno da pažnju obrije da se namjerivo ili bez potrebe ometa kretanje vozila,

— pri prelasku kolovoza na mjestima gdje nema označenog pješačkog prelaza, pješak je dužan da sačeka i propusti vozila koja nailaze.

. . . BICIKLISTI

— da bicikl treba voziti isključivo dešnom stranom puta,

— da usporedna vožnja dva ili više bicikla ometa i ugrožava sigurnost saobraćaja,

— da se vozač bicikla nikada ne smije u pokretu držati za neko drugo vozilo i da je s neispravnim biciklom zabranjeno ići u javni saobraćaj,

— svaki bicikl ili trocikl treba da posjeduje dvije ispravne kočnice, ispravnu napravu za davanje zvučnih signala, zatim refleksno crveno staklo na stražnjem dijelu, a žuto refleksno staklo na pedalama, za vrijeme vožnje noću ili po magli svjetlo na prednjom strani, te ispravnu napravu za zaključavanje vozila. Snabdijevanjem bicikla potrebnim svjetlosnim uređajima osigurava je vlastita i tuda sigurnost u saobraćaju.

I VOZACI ZAPREŽNIH KOLA

— provjerite ispravnost kočnica i da li je teret dobro razmješten i vezan,

— vozite uvijek krajnjom desnom stranom,

— po noći ili magli osvjetlite vozilo sa dva fenjera — na prednjem strani bijele, a na zadnjem strani crvene boje ili samo s jednim fenjerom s tim da jedna polovina stakla bude bijele, a druga polovina crvene boje i da bude postavljeno s lijeve strane kola. Otraga treba da budu dva refleksna stakla,

— za vrijeme vožnje obraćajte pažnju na ostala vozila i ne ispuštajte uzeđi iz ruku,

— zabranjuje se upravljanje zaprežnim kolima maloljetnim ili nemoćnim osobama, a životinje ili stoku vežite za stražnji dio kola,

— na cestama gdje se odvija živ saobraćaj preporučljivo je da ne upravljate kolima sa sjedištu, već da idete pješke prema kolima, a kada se krećemo u organiziranu koloni tada treba da se držimo krajnjeg desne strane puta,

— na dani signal uklonite se da biste omogućili nesmetan prolaz drugim vozilima. (jj)

Na redovnim godišnjim skupovima sastala se prošlog mjeseca srednjoškolska omladina da pretreste uspjehe i neuspjehu kroz protekli period.

U vremenu od 21. do 25. rujna održane su konferencije organizacija Saveza omladine Gimnazije, Industrijske škole, Pedagoške gimnazije, Ekonomiske škole, Škole za učenike u privredi, Medicinske i Bolničarske škole.

Sve konferencije imale su isti tok.

Izvještaj: toliko i toliko smo dali dobrovoljni sati na lokalnim radnim akcijama, održali smo nekoliko saštanaka sekretarijata, napravili smo to, učinili ovo, sproveli ono, itd. Diskutanti su nastavljali ono što je u referatu već istaknuto, ili bi se uporne zadržavali na nekim manje vrijednim sitnicama. Evo primjera s konferencije u Medicinskoj školi. Tu su diskutanti natezali oko tri »vrlo važna« pitanja: da li će učenice dok pohadaju nastavu nositi crne ili obične haljine? zašto Općinski komitet SO Šibenik nije dodjelio televizor koji je obećao? i da li se (ili ne) biraju pedijstrini i sekretari na godišnjoj konferenciji. To je bilo sve. Postavljeno je pitanje: koji su zaključci konferencije?

Drugi primjer je s konferencije u Gimnaziji. Izvještaj komiteta i diskusija direktora škole uglavnom su se svodili na uspjehe te škole. Istaknuti su samo pohvalni rezultati. A tko je trebao da kaže o problemima? Zašto se nije malo više govorilo kako se prenose zaključci komiteta škole na omladinu? Ili možda, kako rade školski odbori? Da li je sve u redu u odnosima profesor — učenik? itd.

Omladinska konferencija u Ekonomskoj školi pretresala je, pored uspjeha, pitanje opstojanja u njihovoj školi osnovne organizacije Saveza omladine, pa mislim da neće biti razočaranja, odnosno ja vjerujem da će tamo biti mnogo korisnog i poučnog materijala. — kb —

cije u srednjim školama, bit će podvučeno, u izvještaju Općinskog komiteta SO Šibenik.

A što o svemu tome kaže Joško Bujas, član Kotarskog komiteta Saveza omladine: »Prisustvova sam na nekoliko odogodnjih konferencija u srednjim školama. Sve su one imale jednoličan karakter, bile su uglavnom slične. Vjerujem da nisu organizaciono premljene. Nije prošlo ni deset dana kako su škole počele s nastavom, a mi tu odmah naveli s održavanjem konferencija. Mislim da bi takvu praksu u komercijalne banke iznosili sredstvima s višeg tipa sa raspoloživim minimumom od milijarda do 5 milijardi dinara, s tim što će obavljati posao u kreditiranju obrtnih sredstava u osnovnih sredstvima u komunalnoj privredi. Dakle obavljanje funkcija ovisi o visini uloženih sredstava.

Novi Zakon o bankama u našoj zemlji predstavlja kvalitetan skok u budućem poslovanju tih institucija. Predstojeća reorganizacija teži ka jačanju bankarskog sistema, što će se postići stvaranjem kreditno jačih banaka. Druga novina sastoji se u tome što će direktni proizvođači, tj. radne organizacije postati ne samo osnivači nego i upravljači banaka, za razliku od dosadašnjeg načina, kada su njihovi osnivači bile političko-territorialne zajednice, tj. općinske skupštine. O tome kako će se novi Zakon o bankama odraziti na području Dalmacije, odnosno Šibenske općine, razgovarali smo sa Antonom Baicom, direktorom Komunalne banke u Šibeniku.

Kvalitetne promjene u bankarskom radu

Koliko vrsti banaka predviđa novi Zakon o bankama?

Novi zakon je zacrtao tri tipa banaka: investicionu, komercijalne i štedionice. Dok je stari zakon davao pravo osnivanju komunalnih banaka, po novom zakonu banke neće biti teritorijalno ograničene. Novost je, također, i u tome što su bivši osnivači banaka bile općinske skupštine, a po novom zakonu to su radne organizacije. Zaključeno do 30. travnja slijedeće godine komunalne banke trebaju svoje poslovanje usaglasiti sa novim Zakonom o bankama.

Sa koliko sredstava može raspolažati investiciona, a sa koliko komercijalna banka?

Investiciona banka trebat će raspolažati sa kreditnim fondom u vrijednosti od najmanje 15 milijardi, dok će početni fond komercijalne banke iznositi 5 milijardi dinara. Takva institucija bit će banka višeg tipa. S tolikim kreditnim fondom i jedna i druga banka moći će davati kredite svim vrstama i namjenama. Međutim, kao komercijalna banka moći će pošlovanju i takva institucija koja će raspolažati sa sredstvima u vrijednosti od milijardu do 5 milijardi dinara, s tim što će obavljati posao u kreditiranju obrtnih sredstava u osnovnih sredstvima u komunalnoj privredi. Dakle obavljanje funkcija ovisi o visini uloženih sredstava.

Kako će se novi Zakon o bankama odraziti na dalmatinskom području?

Prema sadašnjim predviđanjima, komunalne banke u Zadru, Splitu i Dubrovniku prestar će u komercijalne banke višeg tipa sa raspoloživim minimumom od milijarda do 5 milijardi dinara, dok će ostale banke na području Dalmacije biti likvidirane, odnosno djelovati će kao istoposte u okviru komercijalnih banaka višeg tipa. To se odnosi na banke u Kninu, Drnišu, Benkovcu, Biogradu i drugim mjestima. Prema tome, tipovi banaka zavisit će prvenstveno o akumulativnosti privrede dotičnog područja, a uloženim sredstvima u kreditne fondove banaka.

Kakvog će biti tipa šibenske Komunalne banke?

Nakon svestranog razmatranja i dosad izvršenih prema Komunalnoj banki u Šibeniku moći će poslije usagla-

šenja sa novim zakonom djelovati kao komercijalna banka višeg tipa sa raspoloživim kreditnim ulogom od najmanje 5 milijardi dinara. U pripremnom periodu pozvano je 50 radnih organizacija da budu osnivači nove banke. Upravni odbor danas je zaključak da se 15. prosinca ove godine sazove osnivačka skupština. Svaka radna organizacija koja uloži 5 milijuna dinara imat će po jednoga svog predstavnika u skupštini, najviše organu društvenog upravljanja ovom institucijom.

Da li će se proširiti njena djelatnost?

Na osnovu dosadašnjih konzultacija sasvim je sigurno da će šibenskoj komercijalnoj banici pripasti dalmatinsko područje na kojem je djelovala Komunalna banka sa sjedištem u Drnišu, dok je kninska Komunalna banka odlučila da se pripoji splitskoj komercijalnoj banici. Ukoliko bi se Šibeniku pripojile komunalne banke u Benkovcu i Biogradu, tada bi one kao istoposte poslovali u okviru nove komercijalne banke.

Privatno ugostiteljstvo da, ali kako?

Turistička sezona je praktički završena. U dosjeu koji se, pri analizi sezona, treba otvoriti posebno mjesto valja dati funkcionaliranju privatnog ugostiteljstva. Mada ga ne možemo sasvim izdvojiti iz opće turističke problematike, ipak postoje ozbiljni razlozi za to da se mnoge pojave vezane za privatno ugostiteljstvo stave pod rigorozni kriterij ocjene.

Danas na području šibenske općine postoje 23 ugostiteljske privatne radnje. Vjerujemo da ih još uvijek nema dovoljno. U Rogoznici postoje samo dvije vrlo ograničenog kapaciteta, premda bi, prema interesu koji onamo vlada i prema prirodnim i klimatološkim uvjetima mješta — trebalo još bar dva puta toliko.

U Primoštenu privatno ugostiteljstvo, ako se misli na njegovo stalnije i kvalitetnije poslovanje, ne bi moglo uspješno egzistirati pored već dobro poznatih objekata primoštenke zadruge. Bar ne za jedan period, možda i od nekoliko godina.

U Brodarici je izvršena prava »koncentracija« privatnog ugostiteljstva, pa je čak počela primati i neuobičajene forme konkurenčije (slučaj sa razbijenim tablama na prilazu »Srebrnoj školjki« ... itd.). Ovi su punktovi bili zamisljeni i kao

objekti pansionskog tipa, ali se to zasada nije ostvarilo.

U gradu, razumljivo, ne može da nađe svoje polje rada, ali zato za čitavo okolno područje ima mnogo interesanta. Ima molbi za dozvolu podizanja objekta u predelu Morinskog mosta i kod pumpne stanice u Ražinama. No, na tim bi mještima investicije iznosile i po petnaestak milijuna dinara, a u takav se posao privatnici ne mogu niti želete upuštaći. Osim toga, njima je stalno pred očima rizik koji bi ih »jednom« eventualno mogao snaći ako se turistička politika »opet promijeni«.

U tom kompleksu (iako ne samo u njemu) treba tražiti i veoma rezervirani stav prema investiranju u privatnom ugostiteljstvu uopće. Iako propisi stavljuju u isti rang i privatno i društveno ugostiteljstvo (što je učinjeno da bi se i ovo posljednje podiglo na odgovarajući stupanj), ipak već danas imamo slučajeva zanemarivanja pojedinčevih vlasnika za dalnjim ulaganjem, za boljim i kvalitetnijim poslovanjem. Stavovita inertnost može se objasniti težnjom da se sa što manje investicija postignu što veći efekti. »Velike investicije, rezoniraju neki, »vuku« za sobom i nove poreze.« Ima još jedan prilično objektivan momenat: privatni ugostitelji ne

mogu pribavljati, bar za sada, nikakve kredite za svoja ulaganja, osim onih turističkih, koji se opet ne odnose na same objekte u ugostiteljskom smislu. Ali, investicija nije sve ono što se utroši samo u izgradnji i opremu lokalja. Postoji i čitav »sitni« stvari koje i te kačko mogu pridonijeti usavršavanju jednog sektora ugostiteljstva, a da se u to ipak ne ulažu velika sredstva.

Istina, treba sagledati neke rezultate, pa i u okviru privredne reforme donositi daleko-sežnije odluke u turizmu, a s tim u vezi i smjernice o dalnjem uklapanju privatnog ugostiteljstva u ovu privrednu granu. Godina dana uistinu ne znači mnogo, ali može biti dobar putokaz za orientaciju i može se postaviti neka određena pitanja. Osobito o ovome: kako stvarati nove objekte, a istovremeno osigurati kvalitetan ugostiteljski kadar?

Uzmimo samo slučaj Murter-a (navodimo samo ilustrativno, a primjerima ima i na drugim stranama): ni u društvenom ni u privatnom sektoru ugostiteljstva nema ni jednoga jedinog kvalificiranog ugostitelja! Kako je rezultat te anomalije?

Opet ćemo se poslužiti primjerom Murter-a, ali ovaj put zato što je pomalo zaista drašićan. Dvoje gostiju iz Šibenika zatražilo je u gostonicu »Čadavica« u Murteru pržene lignje. Servirano im je na »dalmatinski način« (kasnije su se gosti uvjerili da o tom »dalmatinskom načinu« nije bilo ni govora). Dobili su dvije stare lignje, neoprane i neočišćene, pržene u jednom komadu sa crnilom koje je u tanjuru doslovno poplavilo. Začina je dobita i nije bilo. Reklamirali su. Gazzardica se ljutila kad su ribu vratali sa traženjem da je očiste, isijeku i bolje poprže. U kuhanju su ribu isjekli na nekoliko velikih komada i ponovo donijeli na stol. Gosti nisu mogli jesti. Platili su tisuću dinara i otišli. Ti isti gasti platili su zatim u motelu »Pirovac« i za tisuću i šesto dinara konzumirali ovo: oko pola kilograma brodet-a od škarpića sa prilogom od riže, salatu, 4 decilitra vina, radensku vodu, dvije kafe, cigarete i šibice. Za cijenik ovog objekta — vrlo jeftino. Kvalitet: prvorazredni. Usluga: isto takva.

Usporedbu nismo dali zato da kažemo kako bi i u »Čadavici« moralio biti tako, već da se vidi kako je mala razlika u cijeni za tako oprečne kvalitete usluge. Od privatnog ugostiteljstva ne možemo tražiti ono što nam se nudi u hotelima, ali imamo pravo da očekujemo jedan primjeran kvalitet, koji je inače i propisan.

J. Čelar

Opriklje na pola puta između Bihaca i Knina, na unskoj pruzi između stanice Martin Brod i Una, zbog odronjavanja velikih količina zemlje i kamenja na prugu, došlo je u ranim večernjim satima, 28. rujna, do dvostrukog saobraćajnog nesreća.

Prvo je na odronjeni materijal naletio teretni vlak broj 1481, čija je lokomotiva prevrnula i zapalila, a zatim su se od jaka udara zapalila i dva vagona-cisterne u kojima je bio benzin. Osim teže ranjenog kočničara Jozu Marketiću, ostali željezničari iz ovog vlaka, motorovoda Dušan Bralić, njegov pomoćnik Stipe Čeko i vlakovoda Dušan Paklar, zahvaljujući izuzetno sretnim okolnostima, preživjeli su udes i prošli bez ikakvih ozbiljnijih povreda.

Nesto kasnije u blizini je na drugi odron zemlje i ostalo materijala našao pomoćni vlak koji je krenuo iz Bihaca da nastralima pruži pomoć. Od suda sa odronjenim materijalom prevrnula se lokomotiva pomoćnog vlaka, a u ovoj nesreći poginuo je Milan Dilas, monter, član Sekcije za održavanje veza. Čim se saznalo za nesreću, iz Knina je, kao i iz drugih pravaca upućena pozivka na pomoć.

Odroni zemlje i kamenja, lavinskih razmjera, između stanica Martin Brod i Una pričinili su veliku materijalnu štetu. Za vrijeme dok se radiši na raščišćavanju ovog dijela pruge, brzi su vlakovi prema Zagrebu saobraćali ličkom prugom.

Povrijedjeni kočničar teretnog vlaka br. 1484 Jozo Marketić, rodom iz Planjana u općini Dreniš, oženjen i etac četvoro djece, prevezen je u kninsku bolnicu. U udesu je zadobio povrede u predjelu ramena i koljena jedne noge, pored manjih na glavi i drugim dijelovima tijela. Iako je osjećao bolove, njegov život je bio izvan opasnosti.

On je preuzeo dužnost na ovom vlaku u Bihacu, odakle je vlak krenuo u 16,20 sati. Tckom vožnje pratilo ih je veliko nevrijeme. Neko vrijeme nakon polaska iz Martin Broda, dok se nalazio u kočničevu kuću predzadnjeg vagona, osjetio je jak udar od kojega je za čas bio izbačen kroz vrata vagona van, na prugu. Našli su ga 50 metara dalje od mjesta gdje se zaustavio njezin vagon, na koji se za vrijeme udesa propeo posljednji vagon. Osim što je vidio kako plamen izbjiga iz nekog vagona kompozicije, ostalo ga se Marketić slabo sjeća. Čak se ne sjeća što se s njim događalo, dok mu nije bila pružena prva pomoć u obližnjoj kući.

Motorovodu Dušanu Braliću, rodom iz Dicma, našli smo u stanu željezničkog naselja u Kninu. Uz njega su još uzbudena supruga i trogodišnji sinčić Vinko, koji još ne shvaća u kakvoj mu se opasnosti one većer tata nalažao.

Dušan je dovezao kompoziciju tog teretnog vlaka iz Novske. Sastojala se od 54 vagona, od kojih su peti i šesti od lokomotive bile cisterne natovarene benzonom.

Iz Bihaca je normalno nastavljen put prema Kninu i niko nije predosjećao kakva je opasnost čeka između Martin Broda i Une. Za vrijeme toga dijela puta vlado je veliko nevrijeme, praćeno jakim prolomima oblaka i sjevanjem munja. Oko 18,15 sati, kaže Bralić, osjetio sam tresak i lomljavu željezu, žestok udar i do-

Stagnira li turizam u Rogoznici?

U Rogoznici se zbilja nešto zabilježivo. Da li to mjesto stvarno »ispusta« radi toga što se nalazi »na periferiji« šibenske općine? To slijekovito mjesto, jedno od pionira turizma na ovom području, danas nikako da prodaje okvire sitnoga »zanatskog« turizma i da stane uz bok drugih mjeseta, kao što su Vodice, Primošten ili Pirovac.

Istina, ove je godine povećan turistički promet, iako se još ne zna da koliko, prosječan boravak gostiju iznosi je oko 10 do 12 dana, ali to ne treba da nas naveže na zaključak da je i sve ostalo u Rogoznici krenulo naprijed, što je usko povezano s turizmom.

Rogoznici se mnogo tuže, i to je veoma uočljivo. Jedina investicija poslike rata, kažu oni, bilo je uvođenje električne struje. Valja kazati, međutim, da je to velika stvar i da je to mnogo pomoglo Rogoznici. Ali, kažu ovde, mi smo godinama skupljali sredstva za elektifikaciju, plaćali smo doprinos od 5 posto sve do prvih dana reforme. To je za nas bio veliki teret.

Ostala su dva velika problema: voda i most. To nije riješeno, i to se danas osvjećuje. A na primjerima ima i na drugim stranama: ni u društvenom sektoru ugostiteljstva nema ni jednoga jedinog kvalificiranog ugostitelja! Kačav je rezultat te anomalije?

Opet ćemo se poslužiti primjerom Murter-a, ali ovaj put zato što je pomalo zaista drašićan. Dvoje gostiju iz Šibenika zatražilo je u gostonici »Čadavica« u Murteru pržene lignje. Servirano im je na »dalmatinski način« (kasnije su se gosti uvjerili da o tom »dalmatinskom načinu« nije bilo ni govora).

Dobili su dvije stare lignje, neoprane i neočišćene, pržene u jednom komadu sa crnilom koje je u tanjuru doslovno poplavilo. Začina je dobita i nije bilo. Reklamirali su. Gazzardica se ljutila kad su ribu vratali sa traženjem da je očiste, isijeku i bolje poprže. U kuhanju su ribu isjekli na nekoliko velikih komada i ponovo donijeli na stol. Gosti nisu mogli jesti. Platili su tisuću dinara, koji su prije godinu - dvije bili odobreni za izgradnju nasipa, nije učinjeno ništa. Radovi su bili samo otvoreni. Koliko to šteti Rogoznici, mogli smo ovog ljeta vidjeti više puta. Mnogi su se automobili zaustavljali na rubu asfalta, zadržavali se u tlu kratko vrijeme i vraćali natrag, ne ulazeći uopće u Rogoznicu. I danas gotovo da nema tako neuređene obale na čitavom našem području kao što je u Rogoznici, gdje na prostranom platou starišta samo oštar kamen. Ljudi sada nešto rade, nasipaju, postavljaju neke ivičnjake (kuda će uz obalu prolaziti cesta), ali ni to im nije sasvim lako. I da se usitni oštar kamen — treba novaca, treba unajmiti stroj koji će to raditi. Nema izgleda da ćemo i u slijedećoj turističkoj primjeni da se postigne nešto slično.

Način na koji se u Rogoznici izražava nesreća je u potpunosti

tako. Evo o čemu se radi. Poljoprivredna zadruga ima sjedište u Rogoznici i nosi njeni imenima, ali je to, kažu, zapravo zadruga iz svih okolnih sel. Kako sama Rogoznica nema poljoprivrednika, tako nema ni »svojih« ljudi u upravi zadruge. Zadruga je dužna, istina, pomoći i tim selima, ali za samu Rogoznicu ona naprosto »nema interesa«. Po srijedu su, svakako, neki neriješeni odnosi. Nema sagledavanja problema na jednoj široj osnovi u kojoj bi se vidjela korist za sve.

Ima i mišljenja koja za sve nedače okrivljaju općinu.

»Općina se, kažu, sjeti nas samo kad treba da provede koju masovnu akciju obaveznu za sve građane.« Ili:

»U toku sezone nitko ne dolazi da vidi naše turističke probleme, ali se zato na kraju pojave da nam dignu sredstva dobijena od boravišne takse...«

Zaista, ima propusta i s te strane, ali je uistinu za čudežne takav odnos prema općini. Nedostatak, čini se, ima i na ovoj strani, ali to ipak malo tko priznaje. I baš zato istinu o teškoćama Rogoznice treba tražiti nekako napola puta između oprečnih stavova i shvaćanja. Ali, jedno je izvan svake sumnje: treba se više založiti u pomoći Rogoznici. Njen »neprikladni« geografski položaj između dva centra (ako uistinu postoji kaša »problem«) ne bi trebalo nikoga da smeta.

A da se Rogoznici pomogne — ima dosta načina. Jedan je i u ovome. Ima već godinu dana otakao neke francuske partnerne interese Rogoznicu kao mjesto gdje bi se podiglo veliko naselje, Međunarodni željeznički rekreativni centar, kapaciteta oko 2.000 ležaja. Ta stvar izlazi iz lokalnih okvira, pa i iz okvira komune. Radi se o pot hvatu koji bi mogao preobratiti Rogoznicu. Stvar je još u vijek aktuelna, ali se pojavilo pitanje dinarskih sredstava za tu opsežnu izgradnju. Vjeruje se da bi naredne godine u tom pogledu mogao biti ostvaren značajan napredak. Treba, dakle, nastojati da Rogoznica iskoristi svoje nesumnjivo velike mogućnosti, treba je bolje upoznati, treba je na neki način reklamirati. Njen klimatološki uvjeti su, na primjer, jednaki, ako ne i boljni od onih u Primoštenu. Šuma i razvedenost obale su također od prvorazrednog značaja. Ali još nedostaju most i voda.

J. Č.

Čevići o unskoj nesreći

živo prevrtanje lokomotive, koja je nosila broj 0-14. Sa mnom je sve to proživiljao i pomoćnik Stipe Čeko iz Unešića, otac dvoje djece.

— Jesi li živ? — s velikom zabrinutosti uputio sam pitanje Stipi.

— Jesam! — čuo sam odnekuda iz smrskane kabine njegov odgovor.

Prvo sam propustio njega da se provuče kroz deformirana vrata naše kabine i lokomotive koja je ležala na boku. Zatim sam izšao i ja. Prije toga sam isključio uredaj za dovod goriva, iako to nije moglo sprječiti požar na lokomotivi, jer je nju zahvatilo plamen koji je nastao od udara u odronjeni materijal. Kad smo se udaljili od lokomotive buknuo je plamen iz zapaljenih cisterni benzina. Od toga su se plamenovi dijeli veoma visoko i stravično su izgledali u miraku koji je vladao na mjestu udesa.

Prije nas, izgleda da se iz zdrobljenih službenih kola uspije izvući vlakovoda Dušan Paklar iz Miocića kod Dreniša, jer smo čuli kako doziva upomoć. Paklara je pakom slučajem spasila jedna šupljina u kojoj je ostao nepovrijeden za vrijeme dok se sve kršilo u vagonu.

Kad smo se pribrali i počeli pješačiti do stanice Una da javimo što se dogodilo, primjetio sam, kaže Bralić, da mi na jednoj nozi nedostaje cipela. Po tome sudim da mi se nogu u lokomotivi začula, ali ne znam kako sam uspio izvući nogu iz te cipele.

Idući prema Uni, Čeko smo ostavili jedan kilometar od mjesta udesa, kod jedne straže sa crvenim signalom koji upozorava na opasnost.

U međuvremenu se mjestu udesa približavao pomorski vlak iz Bihaca koji je također naletio na odronjeno stijenje. Naletjevši na zasutu prugu, parna lokomotiva tog vlaka prevrnula se tri puta. Tom prilikom smrtno je nastradio Milan Dilas, koji je imao zadatku da opravi telefonske žice koje su izgorjele od plamena gorućih cisterni benzina. Naši drugovi iz Bihaca, kad su vidjeli da nema u lokomotivi, mislili su da smo izgorjeli.

Teško je bilo prilaziti oštećenim vagonima na mjestu udesa, nastaviti Bralić, jer je razvilen benzinski gorivo na površini vode, koje je bilo dosta, jer je te večeri padala kiša. I ne samo to, Jere Maqlica, vatrogasac iz Knina, kaže da je vido kako benzini gori i na površini rijeke Une i kako ga voda nosi, pa je prijetila opasnost da budu ugrožene kuće uz obalu rijeke. Međutim, upotrebljavajući pjenju, vatrogasci su uspjeli obraniti to priobalno naselje.

A. M.

Pogledi mladih

Zainteresirani ili ne?

Zaustavlja sam kolege u razredu, na hodnicima, na ulici. »Šta ti misliš, kakav bi položaj želio zauzeti u javnom životu neposredne budućnosti? Kakve su tvoje socijalne perspektive?« Ne gnjavim! Sada mi je glavno škola, »Mani, šta fantazirаш.« »Nemam ambiciju.« Takvi i slični odgovori, gotovo su me obeshrabrili. Ali, računao sam da ima i zainteresiranih. Nisam se prevario. U jednometuš manjem skup

Peti u Hrvatskoj

Nakon četvorodnevnih borbi najboljih ekipa Hrvatske u Slavonskoj Fožegi košarkaški »Šibenika« zauzeli su peto mjesto. Oni su se nalazili u grupi favorita »Trešnjevka« i prošlogodišnjeg šampiona »Kvarnera«. U tako jakoj konkurenciji niko nije mogao očekivati iznenadenje. Međutim, već prvoq dana turnira, iako smatranautsajderom, ekipa »Šibenika« je u prvom poluvremenu zadala mnogo muke standardnom petorici »Trešnjevke«. U četrnaestoj minuti igre rezultat od 19:12, a u sedamnaestoj još uvijek vodstvo, unijelo je nervozu u redove favoriziranog protivnika. To vodstvo je ipak bilo sve što su igrači »Šibenika« mogli postići protiv kvalitetom i iskustvom bogatijeg takmaca. Naši predstavnici nisu izdržali tempo koji su sami načinili. U nastavku »Trešnjevku« preko razigranoga mladog reprezentativca Valeka i iskusnih Kavedžije, Mladara i Lorkovića izvanrednom igrom na čovjeku u obrani i sigurnim kontrapadima obezbjeđuje visoku pobjedu. Ipak se, opomenuta lošim iskustvom s početka susreta, do pred sam kraj ne usuđuje da mijenja prvu petorku. U ovom susretu najbolji su bili strijelci Valek sa 26 i Kavedžija sa 28 poena kod »Trešnjevke«, a Juras i Ramljak kod »Šibenika«.

U drugoj utakmici »Šibenik« je protivnika imao dosadašnjeg prvaka Hrvatske, ekipu riječkog »Kvarnera«. Aspiranti na ovogodišnji naslov prvaka nisu dozvolili iznenadenje i od početka igraju sigurno, predvedeni iskusnim Kosanovićem, najstarijem učesnikom prvenstva. Njemu dočitovali sve polazi od ruke i »Kvarner« ubrzo vodi sa 11:3. Ipak, iznenadenje je i ovaj put na pomolu. Hladnokrvnom igrom, znajući da nemaju što izgubiti, igrači »Šibenika« koriste lošu igru »Kvarnerovih« centara i preko realizatorski rasploženog Jurasa smanjuju na 13:11. Očekivao se i preokret rezultata, ali je tada sreća okrenula leđa »Šibeniku«. U razmaku od nekoliko minuta »Šibenik« ostaje lišen odličnog Jurasa, koji je zbog povrede napustio igru, i odmah zatim bez Ramljaka, koji je, igrajući sada i za sebe i za Jurasa, ubrzo napravio pet ličnih grešaka. Ostavši bez igrača pod koševima, »Šibenik« je opreznom igrom ipak izborio častan rezultat u susretu u kome su najbolji pojedinci bili Juras, te Kosanović sa 14 i Eskinja sa 10 postignutih poena.

**„Dinara“ 0
„Metalac“ 3**

U šestom kolu nogometnog prvenstva Dalmatinske zonske lige Dinara je na svom terenu doživjela visok poraz u igri sa zadarškim Metalcem. Dinara je imala dosta prilika i premoć u polju, ali njezini igrači, koji su na ovoj utakmici odreda podbacili, nisu uspjeli postići ni počasni zgoditak, osim problematičnog gola, preko Boročića, što ga je sudac Glavinić poniošio.

Golove za Metalac postigli su Ivanov (dva gola) i Kolega, i to zahvaljujući greškama Dinare obrane i indisponiranog golmana Čuka.

Gledaoci su bili nezadovoljni igrom Dinarine momčadi, koja je u prethodnim kolima uspješno nastupala, redajući pobjedu za pobjedom, što ju je i dovelo na vrh tablice. Sada je zadarški Metalac trenutno Kninjane zaustavio. I zato će trebati da igrači Dinare boljim zalaganjem u predstojećim igrama nadoknade što su ovom prilikom propustili. (AM)

**OD SRIJEDE
DO SRIJEDE**

KINEMATOGRAFI

»TESLA«: američki film - OKO ZA OKO — (do 10. X.) Meksikanski film - U SLUŽBI PANCA VILE - (11. do 14. X.)

»ŠIBENIK«: premijera američkog filma - STA SE DOGOĐILO SA BEBI DŽEJN - (do 8. X.)

Premijera američkog filma - NAJDUŽI DAN - (9.-17. X.) 20. APRILA: premijera američkog filma - NA DOKOVIMA NJUJORKA - (do 10. X.) Premijera talijanskog filma - KAPETAN VATRA - (11.-17. X.)

DEZURNE LJEKARNE

Do 8. X — Varoš — Ulica bratstva i jedinstva.
Od 9. do 15. X — Centralna — Ulica Borisa Kidriča.

ROĐENI

Zorana, Bože i Antulice Radović; Jadranka, Dragana i Ljubica Višekruna; Nada, Rade

takmičenja, a nakon nemoćnosti da se za njega dobro pripremi zbog neposjedovanja igrališta, predstavlja svakako uspjeh. U borbi sa daleko iskustvijem i uigranjim protivnicima, u čijim su redovima igrali već renomirani pojedinci poput Bračuna, Valeka, Kavedžije, Kosanovića, Lorkovića, Trosa, Kolarovića, Katinelića i dr. nije se moglo postići više. Ekipa »Šibenika«, po godinama najmlada, bila je prijatno osvježenje u »starom društву«, koje se sastalo u finalu posljige regionalnih takmičenja, u kojima je učestvovalo više od 30 ekipa.

Poznati košarkaški radnici i stručnjaci s mnogo pohvala su se izražavali o novojili »Šibeniku«, uvjereni da će se kroz koju godinu i on boriti za sam vrh. Fod vodstvom predsjednika kluba Berislava Antunca u Požegu su boje »Šibenika« branili: Mrša 15, Ramljak 35, Šare, Bogdan 2, Juras 22, Gulin, Belamarčić 26, Luštica 25, Škarica 6, Bukić 15 i trener Slipčević. Naročito dobre igre dao je Juras do povrede, a zalažnjem su se još istakli Bukić, Mrša i Ramljak, dok je zakazao Belamarčić. Od igrača koji su manje ulazili u igru najbolji je bio Luštica.

J. S.

DALMATINSKA RUKOMETNA REGIJA

Poraz „Metalca“ u Dugom Ratu

Treće kolo Dalmatinske rukometne regije donjelo je nekoliko iznenadenja. Rukometari »Partizana« iz Dugog Rata na svom su igralištu visoko porazili »Metalca« iz Šibenika, dok su igrači »Partizana« iz K. Stučića u Zadru pobijedili prošlogodišnjeg prvaka regije domaću »Elektro« sa 20:16.

Drugi je Šibenski predstavnik (»Galeb«) u ovom kolu bio slobadan.

Igralište: Orkana u Dugom Ratu. Gledalaca, oko 200. Sudac: Jurišić iz Splita.

Partizan: Katurić, Kovač 8, Čagalić 3, Žilić 11, Katurić II 1, Gruića 3, Nazor, Strižić, Šaban, Kalina, Popović.

Metalac: Cošić, Bolanča 1, Periša, Nikolić, Pema 2, Juković 1, Popović, Vlahov 1, Knežić, Zorić 1, Šarlah.

Ekipa »Metalca« otputovala je u Dugi Rat bez nekoliko standarnih pravtimaca.

Domači je »Partizan« prvi put nastupio u svome najjačem sastavu, jer su igrali igrači koji su se poslije ispadanja »Splita« iz Prve lige ponovo vratile u matični klub.

U prvom dijelu utakmice je bila dosta zanimljiva i borbeni. Domači su poveli sa 2:0. »Metalac« je malo kasnije uspio smanjiti rezultat na 3:2. Od tогa momenta domaći igraju sve bolje i bolje i stalno povećavaju rezultat. Na odmor se otislo sa osam zgoditaka razlike.

JAVNA ZAHVALA

Povodom smrti naše dobre i drage majke

DANICE UD. GRUBIŠIC

toplo zahvaljujemo svim rođacima, prijateljima i znancima, koji su nam izrazili saučescće i pomogli u ovim teškim časovima. Posebno zahvaljujemo dru M. Zaninoviću, dru S. Cabo-Grubišiću i ostalom osoblju II-a odjela bolnice, koji su svojom brigom olakšali zadnje časove drage nam pokojnice. Također izražavamo zahvalnost kolektivu tvornice lakih metala »Boris Kidrič« i svima onima koji su pokojnicu ispratili na vječni počinak.

Øžalošćena djeca:
Zlata, Pero i Čedo

U nedjelju protiv „Maribora“

U grupi »A«, u kojoj se takmičio »Šibenik«, prvak je postala »Trešnjevka«, kojoj je uspijelo izvanrednom igrom Valeka i ostalih osigurati visoke pobjede od 94:52 nad »Kvarnerom« i 85:41 nad »Šibenikom«. »Kvarner« je pobijedio »Šibenika« sa 64:39, te je zauzeo drugo mjesto.

U grupi »B« prvo mjesto je osvojio BSK (Slavonski Brod) pobijedom nad »Pulom«, dok je posljednja bila domaća »Požega«, koja je izgubila oba susreta.

Pošljednja dana, u borbi za prvo mjesto, BSK je u dramatičnoj utakmici pobijedio »Trešnjevku« sa 2 poena razlike, iako je vodila do pred sam kraj, jer je povreda najboljeg igrača Valeka bila veliki hendikep. Prošlogodišnji je šampion »Kvarner« pobijedom nad »Pulom« zaslужio treće mjesto. Utakmica »Šibenik« — »Požega« rješila je pitanje začelja. I Ramljaka brzo se povelo čak sa brzim kontrapadima preko Luštice 20:4 i pobjeda više nije dolazila u pitanje, iako nije nastupio povrjetednik Juras. Nakon poluvremena, koji je završio 40:15, igrači »Šibenika« su nastavili ležerno, tako da je krajnji rezultat od 57:26 bio manji nego što se očekivalo.

Peto mjesto »Šibenika«, koji se prvi put pojavio na jednome jakom

takmičenju, a nakon nemoćnosti da se za njega dobro pripremi zbog neposjedovanja igrališta, predstavlja svakako uspjeh. U borbi sa daleko iskustvijem i uigranjim protivnicima, u čijim su redovima igrali već renomirani pojedinci poput Bračuna, Valeka, Kavedžije, Kosanovića, Lorkovića, Trosa, Kolarovića, Katinelića i dr. nije se moglo postići više.

Ekipa »Šibenika«, po godinama najmlada, bila je prijatno osvježenje u »starom društvu«, koje se sastalo u finalu posljige regionalnih takmičenja, u kojima je učestvovalo više od 30 ekipa.

Sedmo kolo nogometnog prvenstva Druge savezne lige — zapadna skupina — proteklo je u znaku neodlučnih rezultata.

Redoslijed na tablici se nije promijenio. Na vrhu tablice nalaze se »Borovo« i »Čelik« sa po 13 bodova. »Šibenik« je neodlučnim rezultatom u Visokom i dalje zadržao šesto mjesto sa osam bodova. Na zatrepu je, međutim, došlo do velikih promjena. Porazom na svome terenu u igri protiv vođećeg »Borova«, »Split« je zauzeo posljednje mjesto sa 3 bodom, koliko ima i »Istra«.

nija Splićana je svakako dosta dobra i ona je, čini mi se, najbolji dio tima.

Roko Žepina: »Utakmica je protaknica u dosta živoj i zanimljivoj igri. Domači su u prvom dijelu imali nešto više od igre. Međutim, naša je obrana igrala bez greške. Dok smo mi u drugom dijelu bili bolja ekipa, navalni su igrači propustili idealnu priliku da osvojimo i drugi bod. U više je navrata Janković bio u mat-poziciji. Međutim, nedostajalo je ono što našoj momčadi više puta nedostaje, a to je odlučnost pred protivničkim vratima. Sve u svemu, mi smo jednim osvojenim bodom zadovoljni.

Roko, u nedjelju gostuje »Maribor« u Šibeniku, šta biste nam mogli o njemu kazati?

— Ekipa koja je prije prvenstva važila kao glavni favorit za osvajanje ovogodišnje titule prve Druge lige. Međutim, startala je dosta slabo. Nije ni čudo, jer je ta ekipa izgubila nekoliko odličnih igrača, kao što su Arnežić i Marković. Ja se nadam da će oni zaigrati kao i svaki put u Šibeniku — dobro, i da će utakmica biti zanimljiva od prve do posljednje minute.

Marinića smo upitali kako je bilo u Visokom. On je odgovorio da je utakmica bila dobra i da su zasluzeno osvojili

Rukomet

Partizan-Radnik 22-29 (12-13)

U drugom kolu prvenstva Šibenskog rukometnog podsaveta, u Drnišu je »Partizan« pronašao pred svojim gledaocima od »Radnika« iz Vodica se rezultatom 22:29 (12:13). Kao što je rezultat pokazuje, otpor domaćih silomljen je tek u drugom poluvremenu. »Partizan« je od većeg poraza spasio od-

bed. »U navali nam nedostaje jedan igrač koji bi znao iskoristiti brojne šanse koje mi imamo na utakmicama. (DK)

OGLASAVA
slobodno radno mjesto jednoga kvalificiranog krojača po mjestu.

Upozorenje
Uvjete i: 4 godine neprekidnog rādnog staža u struci. Molbe o kretanju dosadašnjeg rāda dostaviti upravi poduzeća u roku od 15 dana od dana objašnjanja.

Nazovite broj 23-43
Savez organizacija za fizičku kulturu općine Šibenik poziva sve zainteresirane drugove koji žele počiniti kurs za odborčke i rukometne sudije — da se što prije jave ovom savezu radi početka rada seminaru.

Prijave se šalju na gornju adresu ili telefon broj 23-43.

»PALK« - PODUZEĆE ZA METALNE KONSTRUKCIJE - ŠIBENIK

radi popunjavanja slobodnih radnih mesta traži:

- 1) Više KV bravara
2) Evidentičara u analitičkom planskom odjelu

Uvjeti:
Pod 1. — građevinski bravari sa najmanje 2 godine rādnog staža. Prednost imaju kandidati sa završenom vojnim obvezom i stažom u ovoj vrsti djelatnosti.

Pod 2. — Srednja ekonomski škola. Frednost imaju kandidati sa stažom na istim ili sličnim poslovima.

Pored pokusnog rada za oba radna mesta (2 mjeseca), za radno mjesto evidentičara poduzeće prije zasnivanja rādnog odnosa vrši provjeravanje znanja i vještina primijenjenim zadacima. Pismene porude s opisom dosadašnjeg rāda dostaviti sekretarijatu poduzeća najkasnije u roku od 8 dana od dana objavljivanja.

UPRAVNI ODBOR OSNOVNE ŠKOLE VRPOLJE

raspisuje

natječaj

na upražnjena mesta nastavnog osoblja

1. PODRUČNA ŠKOLA DANILO GORNJE

1 učitelj

2. PODRUČNA ŠKOLA VRSNO

1 učitelj

Rok natječaja do 16. X 1965. godine.

Uvjet: Stanovanje u mjestu službovanja.

Molbe s potrebnim dokumentima dostaviti na adresu

Osnovna škola Vrpolje
z. p. Perković

Izdaje i štampa: Novinsko-izdavačko poduzeće »Stampa« Šibenik
Direktor: MIRKO KNEZEVIC
List uređuje redakcijski kolegij - Glavni i odgovorni urednik - JOSIP GRBELJA - Uredništvo: Šibenik - Ulica Petra Grubišića 3 - Telefon uređništva 25-62 - Rukopisi se ne vraćaju.</